

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser 1
- * Rådets forordning (EF) nr. 2989/95 af 19. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder 5
- * Rådets forordning (EF) nr. 2990/95 af 18. december 1995 om udligning som følge af et mærkbart fald i landbrugsomregningskurserne før den 1. juli 1996 7
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 2991/95 af 19. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 334/93 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse af udtagne landbrugsarealer med henblik på tilvejebringelse af materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug 9
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 2992/95 af 19. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1863/90 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF 11
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 2993/95 af 19. december 1995 om ændring af forordning (EF) nr. 1518/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 og (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den import- og eksportordning, der gælder for produkter forarbejdet på basis af korn og ris, og om ændring af forordning (EF) nr. 1162/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris 25
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 2994/95 af 19. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 3846/87 om fastsættelsen af nomenklaturen over eksportrestitutionsordninger for landbrugsprodukter 26

Pris : 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

* Kommissionens forordning (EF) nr. 2995/95 af 19. december 1995 om ændring af forordning (EF) nr. 3254/93 for så vidt angår den særlige forsyningsordning for visse frugter og grøntsager til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav for 1996	28
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2996/95 af 19. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 3846/87 om fastsættelse af nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter	31
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2997/95 af 20. december 1995 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ubearbejdet magnesium med oprindelse i Rusland og Ukraine	37
* Kommissionens forordning (EF) nr. 2998/95 af 20. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1912/92, (EØF) nr. 1913/92, (EØF) nr. 2254/92, (EØF) nr. 2255/92, (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af De Kanariske Øer, Azorerne, Madeira og de oversøiske franske departementer med oksekød, for så vidt angår støttebeløbene	50
Kommissionens forordning (EF) nr. 2999/95 af 22. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer	59
Kommissionens forordning (EF) nr. 3000/95 af 22. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer	61
Kommissionens forordning (EF) nr. 3001/95 af 22. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira	63
Kommissionens forordning (EF) nr. 3002/95 af 22. december 1995 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer	65
Kommissionens forordning (EF) nr. 3003/95 af 22. december 1995 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira	67
Kommissionens forordning (EF) nr. 3004/95 af 22. december 1995 om ændring af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren	69
Kommissionens forordning (EF) nr. 3005/95 af 22. december 1995 om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om eksportlicenser for fjerkrækødssektoren kan imødekommes	71
Kommissionens forordning (EF) nr. 3006/95 af 22. december 1995 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris	72
Kommissionens forordning (EF) nr. 3007/95 af 22. december 1995 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger	74
Kommissionens forordning (EF) nr. 3008/95 af 22. december 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	76

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

95/550/EF, Euratom, EKSF :

- * **Rådets afgørelse af 18. december 1995 om udnævnelse af medlemmer af De Europæiske Fællesskabers Revisionsret..... 78**

Kommissionen

95/551/EF :

- * **Kommissionens beslutning af 29. november 1995 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (IV/34.179, 34.202, 216 — Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf og Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven)..... 79**

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 2988/95

af 18. december 1995

om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som finansieres ved hjælp af Fællesskabernes egne indtægter, gennemføres af Kommissionen inden for rammerne af de fastsatte bevillinger og i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning; med henblik herpå arbejder Kommissionen nært sammen med medlemsstaterne;

mere end halvdelen af Fællesskabernes udgifter udbetales til modtagerne gennem medlemsstaterne;

reglerne for denne decentraliserede forvaltning og for kontrolordningerne er fastlagt særskilt for de forskellige områder af fællesskabspolitikken; det er imidlertid nødvendigt at bekæmpe handlinger, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, på alle områder;

for at gøre bekæmpelsen af svig, der skader Fællesskabernes finansielle interesser, mere effektiv er det nødvendigt at indføre et fælles regelsæt for alle områder af fællesskabspolitikken;

de handlinger, der betragtes som uregelmæssigheder, samt de administrative foranstaltninger og sanktioner i den forbindelse fastsættes i retsreglerne på de enkelte områder i overensstemmelse med denne forordning;

ovennævnte adfærd omfatter svig som defineret i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;

administrative fællesskabssanktioner skal sikre en passende beskyttelse af de nævnte interesser; det er nødvendigt at fastsætte generelle regler for disse sanktioner;

fællesskabsretten omfatter allerede administrative fællesskabssanktioner i forbindelse med den fælles landbrugspolitik; der bør også på andre områder indføres sådanne sanktioner;

fællesskabsforanstaltninger og -sanktioner truffet i forbindelse med gennemførelsen af målene i den fælles landbrugspolitik udgør en integrerende del af støtteordningerne; de har deres egen målsætning, som ikke berører medlemsstaternes kompetente myndigheders vurdering af de pågældende økonomiske beslutningstageres adfærd i strafferetlig henseende; effektiviteten skal sikres ved, at fællesskabsreglerne får umiddelbar virkning, og ved fuld gennemførelse af samtlige fællesskabsforanstaltninger, når vedtagelse af forebyggende foranstaltninger ikke har gjort det muligt at nå dette mål;

i medfør af det generelle rimelighedskrav og af proportionalitetsprincippet samt i lyset af princippet om *ne bis in idem*, bør der, under iagttagelse af gældende fællesskabsret og bestemmelserne i de specifikke fællesskabsforskrifter, der findes ved denne forordnings ikrafttræden, fastsættes bestemmelser for at undgå, at der for den samme handling pålægges den samme person både økonomiske fællesskabssanktioner og nationale strafferetlige sanktioner;

⁽¹⁾ EFT nr. C 216 af 6. 8. 1994, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 89 af 10. 4. 1995, s. 83, og udtalelse af 30. november 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

ved anvendelsen af denne forordning kan en retssag anses for afsluttet, når den kompetente nationale myndighed og den pågældende har indgået forlig;

denne forordning berører ikke anvendelsen af medlemsstaternes strafferet;

fællesskabsretten pålægger Kommissionen og medlemsstaterne en forpligtelse til at kontrollere, at Fællesskabernes budgetmidler anvendes til de fastsatte formål; der bør fastsættes fælles regler, som kan supplere de nuværende bestemmelser;

traktaterne indeholder ikke nogen særlig hjemmel til vedtagelse af horisontale materielle bestemmelser vedrørende kontrol og foranstaltninger og sanktioner til beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, og EF-traktatens artikel 235 og Euratom-traktatens artikel 203 bør derfor anvendes;

generelle supplerende gennemførelsesbestemmelser om kontrol og inspektion på stedet vedtages senere —

fornødne beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

2. Der kan ikke pålægges en administrativ sanktion, som ikke var indført ved en fællesskabsretsakt, inden uregelmæssigheden fandt sted. Ændres bestemmelserne om administrative sanktioner i en fællesskabsretsakt efterfølgende, anvendes de mindst strenge bestemmelser med tilbagevirkende kraft.

3. Bestemmelserne i fællesskabsretten fastlægger arten og omfanget af de administrative foranstaltninger og sanktioner, der er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af de pågældende regler, i forhold til uregelmæssighedens art og alvor, den indrømmede eller opnåede fordel og graden af ansvar.

4. Med forbehold af gældende fællesskabsret, er det medlemsstaternes lovgivning, der gælder for procedureerne for gennemførelsen af kontrol, og af fællesskabsforanstaltninger og -sanktioner.

Artikel 3

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Generelle principper

Artikel 1

1. Med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser vedtages der generelle regler for ensartet kontrol og for administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med uregelmæssigheder vedrørende fællesskabsretten.

2. Som uregelmæssighed betragtes enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af De Europæiske Fællesskaber, enten ved formindskelse eller bortfald af indtægter, der stammer fra de egne indtægter, der opkræves direkte for Fællesskabernes regning, eller ved afholdelse af en uretmæssig udgift.

Artikel 2

1. Kontrol samt administrative foranstaltninger og sanktioner anvendes, i det omfang de er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af fællesskabsretten. De skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og have en afskrækkende virkning for at sikre den

1. Forældelsesfristen for retsforfølgning er fire år fra det tidspunkt, hvor den i artikel 1, stk. 1, omhandlede uregelmæssighed fandt sted. Der kan imidlertid i reglerne for bestemte sektorer fastlægges en kortere frist, som dog ikke kan være mindre end tre år.

Hvad angår vedvarende eller gentagne uregelmæssigheder regnes forældelsesfristen fra den dag, da uregelmæssigheden er ophørt. For de flerårige programmets vedkommende løber forældelsesfristen indtil programmets endelige afslutning.

Forældelsesfristen for retsforfølgning afbrydes af enhver handling fra den kompetente myndigheds side, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden. Efter hver afbrydelse løber forældelsesfristen videre.

Forældelsen indtræder dog senest den dag, da en frist, der er dobbelt så lang som forældelsesfristen, udløber, uden at den kompetente myndighed har pålagt en sanktion, undtagen i de tilfælde, hvor den administrative procedure er suspenderet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1.

2. Fristen for fuldbyrdelse af afgørelsen om pålæggelse af den administrative sanktion er tre år. Denne frist regnes fra den dag, da afgørelsen blev endelig.

Afbrydelse og suspension er omfattet af de relevante bestemmelser i national ret.

3. Medlemsstaterne bevarer muligheden for at anvende en længere frist end fristen i henholdsvis stk. 1 og stk. 2.

AFSNIT II

Administrative foranstaltninger og sanktioner*Artikel 4*

1. Enhver uregelmæssighed medfører i almindelighed tilbagekaldelse af den uberettiget opnåede fordel:

- ved forpligtelse til at betale de skyldige beløb eller tilbagebetale de uberettiget oppebårne beløb
- ved fuldstændig eller delvis fortabelse af den sikkerhed, der er stillet, enten til støtte for anmodningen om den indrømmede fordel eller ved modtagelsen af et forskud.

2. Anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger er begrænset til tilbagekaldelse af den opnåede fordel, eventuelt med tillæg af rente, som kan beregnes efter en fast sats.

3. Handlinger, som bevisligt har til formål at opnå en fordel, der er i modstrid med sigtet for de på området gældende fællesskabsregler, ved kunstigt at skabe de nødvendige forudsætninger for at opnå denne fordel, bevirker, alt efter tilfældet, enten at fordelen ikke indrømmes, eller at den tilbagekaldes.

4. Foranstaltningerne i denne artikel betragtes ikke som sanktioner.

Artikel 5

1. Fortsættelige eller uagtsomme uregelmæssigheder kan medføre følgende administrative sanktioner:

- a) betaling af en administrativ bøde
- b) betaling af et beløb, der overstiger de uberettiget oppebårne eller de undtagne beløb, eventuelt med tillæg af rente; dette supplerende beløb, som fastsættes efter en procentsats, der fastlægges i særregler, må ikke overstige, hvad der anses for strengt nødvendigt for at give det en afskrækkende virkning
- c) fuldstændig eller delvis fortabelse af en fordel, der er indrømmet i henhold til fællesskabslovgivningen, også selv om den pågældende uberettiget kun har nydt godt af en del af denne fordel
- d) udelukkelse fra eller tilbagekaldelse af en fordel i en senere periode end den, hvor uregelmæssigheden fandt sted
- e) midlertidig tilbagekaldelse af en godkendelse eller anerkendelse, der er nødvendig for at deltage i en fællesskabsstøtteordning
- f) fortabelse af en sikkerhed, der er stillet med henblik på overholdelse af betingelserne i en ordning, eller

genindbetaling af en uberettiget udbetalt sikkerhedsstillelse

- g) andre sanktioner af udelukkende økonomisk art, der har tilsvarende rækkevidde og virkning, og som er fastsat i regler for de enkelte sektorer, der er vedtaget af Rådet under hensyn til den berørte sektors særlige behov og under overholdelse af de gennemførelsesbeføjelser, som Rådet har tildelt Kommissionen.

2. Med forbehold af de regler, der ved denne forordnings ikrafttræden gælder for de enkelte sektorer, kan andre uregelmæssigheder kun give anledning til de i stk. 1 omhandlede sanktioner, som ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner, hvis sådanne sanktioner er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af bestemmelserne.

Artikel 6

1. Med forbehold af de administrative fællesskabsforanstaltninger og -sanktioner, der er vedtaget på grundlag af de regler, der ved denne forordnings ikrafttræden gælder for de enkelte sektorer, kan pålæggelsen af økonomiske sanktioner som f.eks. administrative bøder suspenderes af den kompetente myndighed, hvis der er anlagt straffesag mod vedkommende for samme forhold. Ved suspensionen af den administrative procedure suspenderes den i artikel 3 omhandlede forældelsesfrist.

2. Hvis straffesagen indstilles, genoptages den suspenderede administrative procedure.

3. Når straffesagen er afsluttet, genoptages den suspenderede administrative procedure, hvis dette ikke strider mod generelle retsprincipper.

4. Når den administrative procedure genoptages, søger den administrative myndighed for, at der anvendes en sanktion, der mindst svarer til den i fællesskabsreglerne foreskrevne, idet den kan tage hensyn til alle de sanktioner, som den retslige myndighed har pålagt den samme person for de samme forhold.

5. Stk. 1-4 gælder ikke for økonomiske sanktioner, der er en integrerende del af ordningerne for finansiel støtte, og som kan anvendes uafhængigt af eventuelle strafferetlige sanktioner, hvis og i det omfang de ikke kan sidestilles med sådanne sanktioner.

Artikel 7

De administrative fællesskabsforanstaltninger og -sanktioner kan anvendes på økonomiske beslutningstagere som omhandlet i artikel 1, dvs. fysiske eller juridiske personer samt andre enheder, som ifølge national ret har retsevne, når de har begået uregelmæssigheden. De kan ligeledes anvendes på personer, der har medvirket til gennemførelsen af uregelmæssigheden, samt personer, der er ansvarlige for uregelmæssigheden, eller som skal forhindre, at den finder sted.

AFSNIT III

Kontrol

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale love og administrative bestemmelser de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at transaktioner, der berører Fællesskabernes finansielle interesser, er lovlige og har et reelt indhold.

2. Kontrolforanstaltningerne tilpasses hver enkelt sektors særlige beskaffenhed og afpasses efter målsætningerne. Foranstaltningerne tager hensyn til de administrative fremgangsmåder og strukturer i medlemsstaterne og fastlægges således, at de ikke medfører uforholdsmæssigt store økonomiske byrder eller administrative omkostninger.

Arten og hyppigheden af den kontrol og inspektion på stedet, som medlemsstaterne skal foretage, samt nærmere bestemmelser for gennemførelsen fastsættes i nødvendigt omfang i regler for de enkelte sektorer med henblik på at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af den pågældende lovgivning og specielt på at forebygge og afsløre uregelmæssigheder.

3. Reglerne for de enkelte sektorer omfatter de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre en ensartet kontrol gennem indbyrdes tilnærmelse af procedurer og kontrolmetoder.

Artikel 9

1. Med forbehold af den kontrol, der foretages af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og

administrative bestemmelser, og med forbehold af den kontrol, der foretages af fællesskabsinstitutionerne i henhold til EF-traktatens bestemmelser, især artikel 188 C, sørger Kommissionen på eget ansvar for, at der føres kontrol med følgende:

- a) at de administrative fremgangsmåder er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne
- b) at den nødvendige dokumentation forefindes, og at den er i overensstemmelse med Fællesskabernes indtægter og udgifter, jf. artikel 1
- c) hvorledes de finansielle transaktioner og tilsynet med dem finder sted.

2. I øvrigt kan Kommissionen foretage kontrol og inspektion på stedet på de betingelser, der er fastsat i reglerne for de enkelte sektorer.

Før Kommissionen foretager denne kontrol og inspektion, underretter den i overensstemmelse med gældende regler den pågældende medlemsstat, så den kan få den nødvendige bistand.

Artikel 10

Generelle gennemførelsesbestemmelser om kontrol og inspektion på stedet vedtages på et senere tidspunkt efter procedurerne i EF-traktatens artikel 235 og Euratom-traktatens artikel 203.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1995.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2989/95

af 19. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EØF) nr. 1765/92⁽²⁾ er der fastsat ekstraordinær jordudtagning for producenter, der er omfattet af den generelle godtgørelsesordning, for at begrænse produktionen af markafgrøder til et niveau, der svarer til produkternes afsætningsmuligheder, under hensyntagen til en forpligtelse til udtagning af basisareal;

de arealer, der frivilligt braklægges ud over udtagningsforpligtelsen, bidrager til at kontrollere produktionen af markafgrøder; arealer, der braklægges frivilligt, bidrager dog ikke til en nedbringelse af produktionen i samme omfang som den obligatoriske jordudtagning; ved beregningen af den ekstraordinære jordudtagning bør der derfor tages hensyn hertil ved kun at fratække en del af de frivilligt udtagne arealer;

i blanketterne til ansøgninger om støtte skelnes der ikke altid mellem frivillig og obligatorisk jordudtagning; medlemsstaterne bør træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at tilvejebringe oplysninger om de arealer, der er udtaget ved frivillig jordudtagning; der bør afsættes passende tid til denne tilpasning;

usædvanlige klimatiske forhold kan få gennemsnitsudbytterne til at falde og være årsagen til en overskridelse af basisarealerne; de berørte områder bør helt eller delvis undtages for ekstraordinær jordudtagning;

den aktuelle markedssituation for markafgrøder er sådan, at en overskridelse på under 1 % af det regionale basisareal kan anses for minimal; i sådanne tilfælde bør den i artikel 2, stk. 6, andet led, i forordning (EØF) nr. 1765/92, fastsatte sanktion ikke bringes i anvendelse;

forordning (EØF) nr. 1765/92 bør derfor ændres;

i Østrig blev der inden tiltrædelsen dyrket hård hvede på forholdsvis små arealer; denne produktion er vel etableret i bestemte områder og udgør en vigtig del af den samlede kornproduktion i de pågældende områder; produktionen bør derfor opretholdes gennem betaling af et tilskud —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1765/92 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 6, affattes således:

»6. Hvis der er tale om et regionalt basisareal, og når summen af de individuelle arealer, for hvilke der ansøges om støtte i henhold til støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, herunder udtagning efter denne ordning, arealer, der medregnes til udtagningen i henhold til artikel 7, stk. 2, samt udtagning i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 af 15. juli 1991 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet^(*), overstiger det regionale basisareal, anvendes følgende foranstaltning i den pågældende region:

— inden for samme produktionsår nedsættes det støtteberettigede areal pr. producent proportionalt for de forskellige former for støtte i henhold til dette afsnit

— i det følgende produktionsår skal producenten under den almindelige ordning uden godtgørelse foretage ekstraordinær udtagning. Ekstraordinær udtagning skal procentvis svare til den procentdel, hvormed det regionale basisareal er overskrevet, der bestemmes ved at fratække 85 % af de arealer, som er udtaget i forbindelse med den frivillige udtagning i henhold til artikel 7, stk. 6. Dette gælder ud over udtagningskravene i artikel 7.

I tilfælde af usædvanlige klimatiske forhold, der har påvirket produktionen i det produktionsår, hvor der er konstateret en overskridelse, således, at de har fået gennemsnitsudbytterne til at falde til væsentligt under det normale og dermed forårsaget den pågældende overskridelse, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92, helt eller delvis undtage de berørte områder for ekstraordinær jordudtagning.

⁽¹⁾ EFT nr. C 308 af 20. 11. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1460/95 (EFT nr. L 144 af 28. 6. 1995, s. 1).

Medfører overskridelsen af det regionale basisareal, at der for 1996 skal foretages en ekstraordinær jordudtagning på under 1 %, finder denne ikke sted.

Arealer, der er omfattet af en ekstraordinær udtagning i henhold til andet led i foregående afsnit, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af dette stykke.

(*) EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2843/94 (EFT nr. L 302 af 25. 11. 1994, s. 1).

2) I artikel 4, stk. 5, indsættes følgende afsnit:

»Støtten i første afsnit ydes i Østrig for højst 5 000 ha i de områder, hvor denne produktion er vel etableret.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, stk. 1, litra a), anvendes for så vidt angår den fratrækning for frivillig udtagning, som skal ske ved den procentvise beregning af den ekstraordinære udtagning, der skal foretages på grundlag af de godtgørelsesansøgninger, som indgives fra produktionsåret 1996/1997. Hvis en medlemsstat forelægger detaljerede oplysninger om de områder, som er udtaget ved frivillig jordudtagning med henblik på høsten 1995, bemyndiger Kommissionen den pågældende medlemsstat til at anvende bestemmelsen et år tidligere.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1995.

På Rådets vegne

L. ATIENZA SERNA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2990/95

af 18. december 1995

om udligning som følge af et mærkbart fald i landbrugsomregningskurserne før den 1. juli 1996

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EF) nr. 1527/95 af 29. juni 1995 om udligning som følge af fald i landbrugsomregningskurserne for bestemte valutaer⁽²⁾ indeholder særlige regler, der anvendes fra den 23. juni 1995 til den 1. januar 1996 for valutaer, hvis landbrugsomregningskurser falder mærkbart i samme periode; der er risiko for et mærkbart fald i landbrugsomregningskursen for finske mark og svenske kroner, da der er konstateret monetære afvigelser på over 5 % for disse valutaer; denne situation kan medføre et mærkbart fald i en landbrugsomregningskurs efter den periode, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1527/95;

i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 3813/92 er det fastsat, at Rådet i tilfælde af væsentlig revaluering vedtager alle nødvendige foranstaltninger, som, hovedsagelig for at sikre overholdelsen af forpligtelserne i GATT-aftalen og budgetdisciplinen, kan indebære undtagelser fra forordnings bestemmelser om støtte og om afvikling af monetære afvigelser, uden at disse undtagelser dog må føre til en forhøjelse af franchisen; foranstaltningerne i artikel 7 og 8 i nævnte forordning kan således ikke anvendes umiddelbart; det er nødvendigt, at der på fællesskabsplan træffes foranstaltninger til at hindre, at den fælles landbrugspolitik forvrides på grund af monetære forhold;

det er ikke muligt ud fra de oplysninger, der for øjeblikket er til rådighed, at forudse, hvorledes situationen vil være efter den 30. juni 1996; det vil fortsat være berettiget at anvende reglerne i forordning (EF) nr. 1527/95 i lignende tilfælde i denne periode; støtten ifølge forord-

ning (EF) nr. 1527/95 bør fastlægges ud fra de kriterier, der blev anvendt ved forordningens vedtagelse, og navnlig ud fra de seneste foreliggende oplysninger; på baggrund af de seneste foreliggende oplysninger bør støtten fastsættes for de medlemsstater, hvor der er en reel risiko for et mærkbart fald i landbrugsomregningskursen, hvilket for øjeblikket er tilfældet for Finland og Sverige —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning anvendes i tilfælde af et mærkbart fald i landbrugsomregningskurserne, jf. artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3813/92, indtil den 30. juni 1996.

Artikel 2

1. På betingelse af, at der er fastsat et beløb i stk. 2, kan den berørte medlemsstat i tilfælde af et fald i landbrugsomregningskursen som omhandlet i artikel 1 yde landbrugerne udligningsstøtte i tre på hinanden følgende tolv månedersrater, der begynder den måned, som følger efter den, hvor den pågældende landbrugsomregningskurs nedsættes. Udligningsstøtten må ikke ydes i form af et produktionsafhængigt beløb, medmindre der er tale om produktionen i en afgrænset, forudgående periode; den kan ikke sigte på eller være betinget af, at der foreligger en produktion efter denne afgrænsede periode.

2. For Sverige må den samlede udligningsstøtte, der ydes for den første tolv månedersrate, ikke overstige 10,8 mio. ECU multipliceret med faldet i landbrugsomregningskursen som omhandlet i artikel 1, udtrykt i procent og nedsat med 1,564 point for så vidt angår det første mærkbare fald, hvis det indtræffer før den 13. januar 1996, og med 1,043 point, hvis det indtræffer senere.

For Finland må den samlede udligningsstøtte, der ydes for den første tolv månedersrate, ikke overstige 14,6 mio. ECU multipliceret med faldet i landbrugsomregningskursen som omhandlet i artikel 1, udtrykt i procent hvis det indtræffer før den 21. januar 1996, og med 0,746 point, hvis det indtræffer senere.

⁽¹⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 (EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 1.

Beløbet for anden og tredje rate nedsættes i forhold til den foregående rate med mindst en tredjedel af det beløb, der blev ydet for den første rate.

3. Fællesskabets bidrag til finansieringen af udligningsstøtten beløber sig i forhold til de beløb, der kan ydes, til 50 %.

Dette bidrag betragtes, for så vidt angår finansieringen af den fælles landbrugspolitik, som en intervention til regulering af landbrugsmarkedene. Medlemsstaten kan give afkald på den nationale deltagelse i finansieringen af støtten.

4. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3813/92 de nærmere detaljer for anvendelsen af denne artikel og navnlig, såfremt medlemsstaten ikke deltager i finansieringen af støtten, betingelserne for ydelsen af den.

Artikel 3

1. I de i artikel 1 omhandlede tilfælde forbliver de landbrugsomregningskurser, der på datoen for det mærkbare fald anvendes for de i artikel 7 i forordning (EØF)

nr. 3813/92 omhandlede beløb, uændrede indtil den 1. januar 1999.

2. Artikel 7 og 8 i forordning (EØF) nr. 3813/92 anvendes ikke for de fald i landbrugsomregningskurserne, der er nævnt i artikel 1 i nærværende forordning.

Artikel 4

Inden udgangen af den tredje periode for ydelse af udligningsstøtte undersøger Kommissionen de virkninger, som faldet i landbrugsomregningskursen som omhandlet i artikel 1 har for landbrugsindkomsterne.

Konstateres det, at der er fare for, at indkomsttabet fortsætter, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3813/92 forlænge muligheden for at yde den i artikel 2 i nærværende forordning omhandlede udligningsstøtte for højst to supplerende tolv måneders-rater og et samlet maksimumsbeløb pr. rate svarende til det beløb, der blev ydet for den tredje rate.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1995.

På Rådets vegne

L. ATIENZA SERNA

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2991/95

af 19. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 334/93 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse af udtagne landbrugsarealer med henblik på tilvejebringelse af materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2800/95⁽²⁾, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Erfaringerne viser, at det, når en opkøber, der har stillet sikkerhed, efterfølgende leverer de af en kontrakt omfattede råvarer til den første forarbejdningsvirksomhed (da det er første forarbejdningsvirksomhed og ikke opkøberen, som forarbejder råvaren til slutprodukter), vil være mere hensigtsmæssigt at tillade, at sikkerheden frigives, hvis første forarbejdningsvirksomhed har stillet en tilsvarende sikkerhed over for myndighederne;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1870/95⁽³⁾ om ændring af forordning (EØF) nr. 334/93⁽⁴⁾ ændrede nogle af gennemførelsesbestemmelserne for anvendelse af udtagne landbrugsarealer til dyrkning af nonfoodafgrøder; forordningen trådte i kraft den 15. august 1995; bestemmelserne bør dog gælde for alle kontrakter, der er indgået for 1996 og efterfølgende år; hvad angår kontrakter, der blev indgået inden forordningens ikrafttrædelse, bør kun de bestemmelser, der ikke stiller de kontraherende parter i en ufordelagtig situation, anvendes; af hensyn til den administrative kontrol bør hele sikkerhedsbeløbet stilles senest den 15. april 1996, uanset om kontrakterne for 1996-høsten blev indgået før eller efter forordningens ikrafttrædelse;

det er fastslået, at nogle råvarer ikke kan anvendes til konsum eller foderbrug, så for dem bør der anvendes forankret kontrol;

forordning (EØF) nr. 334/93 bør derfor ændres;

da nogle sprogudgaver ikke er korrekte, bør de berigtiges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Fælles Forvaltningskomité for Korn, Fedtstoffer, Tørret Foder og Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 334/93 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

— I stk. 1, første punktum, ændres »bilag II« til »bilag III«.

— I slutningen af stk. 3 ændres »bilag II« til »bilag III«.

2) I artikel 8, stk. 4, foretages følgende ændringer:

— Litra a) affattes således:

»a) Opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed, der har modtaget råvarer fra ansøgeren, underretter myndighederne om den modtagne mængde råvarer med angivelse af art og sort samt navn og adresse på den kontrahent, der har leveret råvaren, og leveringssted inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaterne, så det sikres, at godtgørelsen kan udbetales i den periode, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1765/92.«

— I litra b) indsættes:

»Første forarbejdningsvirksomhed underretter myndighederne om navn og adresse på den kontrahent, der har leveret råvaren, art og sort af den modtagne råvare og leveringssted senest fyre arbejdsdage efter, at den har modtaget råvaren.«

3) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

— I slutningen af stk. 1 indsættes:

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 291 af 6. 12. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 38 af 16. 2. 1993, s. 12.

»For så vidt angår kontrakten for 1995-høsten, der blev indgået inden den 5. august 1995, stilles opkøber eller, alt efter tilfældet, første forarbejdningsvirksomhed i de tilfælde, hvor den pågældende har stillet eller var forpligtet til at stille mindst halvdelen af sikkerheden over for myndighederne senest tyve dage efter kontraktens underskrivelse, det resterende sikkerhedsbeløb senest tyve arbejdsdage efter modtagelse af den råvare, kontrakten omfatter, eller hvis den periode er udløbet, senest tyve arbejdsdage efter ikrafttrædelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 2991/95 (").

(") EFT nr. L 312 af 23. 12. 1995, s. 9.

— I slutningen af stk. 2 indsættes :

»Hvis opkøber har stillet sikkerhed, frigives den, når råvaren er leveret til første forarbejdningsvirksomhed, såfremt opkøberens myndigheder har fået bevis for, at første forarbejdningsvirksomhed har stillet en tilsvarende sikkerhed over for dens myndigheder, jf. dog første afsnit.«

4) I artikel 10 foretages følgende ændringer :

— Stk. 2, andet punktum, affattes således :

»Forarbejdning til et eller flere af de slutprodukter, der er anført i bilag III, sker senest den 31. juli i det andet år efter det år, hvor ansøger leverede råvaren til opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed.«

— Efter stk. 2, første afsnit, indsættes :

»For kontrakter indgået inden den 5. august 1995 sker forarbejdning dog senest tre år efter datoen for levering af råvaren til første forarbejdningsvirksomhed.«

— I stk. 6, første og sidste punktum, ændres »bilag II« til »bilag III«.

5) Som artikel 25 indsættes :

»Artikel 25

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, gælder de ændringer af denne forordning, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1870/95, for 1996-høsten og følgende år. Medlemsstaterne kan dog anvende alle eller en del af disse bestemmelser for kontrakter, der

blev indgået for 1995-høsten, hvis de kontraherende parter ikke stilles i en ufordelagtig situation derved.«

6) I bilag I ændres »KN-kode 0602 99 59, Ande frilandsplanter (fx *Kenaf hibiscus cannabinus* L. og *chenopodium*)« til »KN-kode ex 0602 99 59, Andre frilandsplanter (fx *Kenaf hibiscus cannabinus* L. og *chenopodium*), undtagen *Euphorbia lathyris*, *Calendula officinalis*, *Sylibum marianum* og *Isatis tinctoria*.«

7) I bilag II indsættes :

»KN-kode ex 0602 99 59, *Euphorbia lathyris*, *Calendula officinalis*, *Sylibum marianum* og *Isatis tinctoria*.«

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 334/93 foretages følgende berigtigelser :

1) I den tyske udgave af artikel 6, stk. 1, litra c), ændres »Flurstücksnummer« til »Flächenidentifizierung«.

2) I den tyske udgave af artikel 8, stk. 5, udgår første afsnit, sidste punktum.

3) I slutningen af den tyske udgave af artikel 9, stk. 2, indsættes :

»Er kontrakten blevet annulleret eller tilpasset, inden der indgives ansøgning om arealstøtte, eller på de i artikel 7, stk. 2, fastsatte betingelser, nedsættes sikkerhedsstillelsen i forhold til arealreduktionen.«

4) Artikel 21 i den svenske udgave affattes således :

»Foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og EF-støtte, der ydes efter Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 og (EØF) nr. 2080/92, omfatter ikke råvarer, der dyrkes på udtagne landbrugsarealer, som der ydes godtgørelse for, og produkter fremstillet af sådanne råvarer.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2992/95

af 19. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 1863/90 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94⁽²⁾, særlig artikel 19, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge forordning (EØF) nr. 4045/89 skal medlemsstaterne sende Kommissionen en detaljeret årlig rapport om forordningens anvendelse, et årligt kontrolprogram og en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke udbetaling og/eller indbetaling har fundet sted eller skulle have fundet sted, og sende de pågældende medlemsstater og Kommissionen en liste over virksomheder, der er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor udbetaling og/eller indbetaling har fundet sted eller skulle have fundet sted;

en standardisering af disse meddelelsers form og indhold vil lette anvendelsen af dem og sikre en ensartet fremgangsmåde;

der bør derfor vedtages gennemførelsesbestemmelser for deres form og indhold;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1863/90⁽³⁾ om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 4045/89 bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-Komitéen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1863/90 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

I denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 4045/89.«

2) Følgende indsættes før artikel 2:

»AFSNIT I

Fællesskabets finansieringsordning.»

3) Følgende indsættes efter artikel 4:

»AFSNIT II

Dokumenters indhold

Artikel 4a

1. Den årlige rapport, der omhandles i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4045/89, skal indeholde detaljerede oplysninger om mindst hvert af de aspekter af anvendelsen af forordning (EØF) nr. 4045/89, der er anført i bilag II til nærværende forordning, inddelt i klart identificerbare afsnit under de pågældende overskrifter.

2. Det årlige kontrolprogram, der omhandles i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4045/89, opstilles som vist i bilag III.

3. Den liste over virksomheder, der omhandles i artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4045/89, opstilles som vist i bilag IV.

4. Den liste over virksomheder, der omhandles i artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4045/89, opstilles som vist i bilag V.

5. En medlemsstats anmodning om hastekontrol af en virksomhed i en anden medlemsstat, jf. artikel 7, stk. 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 4045/89 udformes som vist i bilag VI.

Artikel 4b

De oplysninger, der skal gives efter artikel 4a, kan fremsendes på papir eller edb i et format, som aftales mellem afsender og modtager.«

4) Bilaget nummereres bilag I, og bilag A, B, C, D og E til nærværende forordning indsættes som henholdsvis bilag II, III, IV, V og VI.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 338 af 28. 12. 1994, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 170 af 3. 7. 1990, s. 23.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG A

•BILAG II

Oplysningerne i den årlige rapport, som medlemsstaterne skal fremsende i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4045/89 (•forordningen•).

1. Forordningens forvaltning

Forordningens forvaltning, herunder ændringer af de organer, der er ansvarlige for kontrol, og af den særlige tjeneste, der skal føre tilsyn med forordningens anvendelse, jf. artikel 11, og af disse organers kompetenceområde.

2. Ændringer i lovgivningen

Ændringer i den nationale lovgivning, der er relevante for forordningens anvendelse, og som er blevet indført siden den foregående årlige rapport.

3. Ændringer af kontrolprogrammet

En beskrivelse af eventuelle ændringer, der er foretaget af det kontrolprogram, som er blevet forelagt Kommissionen i henhold til forordningens artikel 10, stk. 2, siden programmet blev forelagt.

4. Kontrolprogrammets gennemførelse

Gennemførelsen af kontrolprogrammet for perioden, der slutter den 30. juni forud for den sidste frist for forelæggelsen af denne rapport, jf. forordningens artikel 9, stk. 1, herunder både samlet og for hvert enkelt kontrolorgan (når mere end et kontrolorgan gennemfører kontrol efter forordningen):

- a) antallet af gennemførte kontroller
- b) antallet af kontroller, der stadig er under gennemførelse
- c) antallet af kontroller, der var planlagt for den pågældende periode, men som ikke blev gennemført
- d) grundene til, at de i litra c) nævnte kontroller ikke blev gennemført
- e) fordelingen på indbetalinger og udbetalinger og på foranstaltninger af den i litra a), b) og c) nævnte kontrol
- f) eventuelle foranstaltninger, der måtte være truffet som følge af den i litra a) nævnte kontrol i tilfælde, hvor der ikke er konstateret uregelmæssigheder
- g) resultaterne af den kontrol, der er gennemført i kontrolperioden forud for den, der er omfattet af den foreliggende rapport, og som der ikke forelå resultater for på det tidspunkt, hvor rapporten for den pågældende kontrolperiode blev fremsendt
- h) vanskeligheder, der er opstået under gennemførelsen af den i litra a) og b) omhandlede kontrol, og
- i) kontrollens gennemsnitlige varighed i manddage, så vidt muligt med angivelse af den tid, der er medgået til planlægning, forberedelse og gennemførelse af kontrollen og indberetning.

5. Gensidig bistand

Anmodninger om gensidig bistand, der er fremsat og modtaget efter forordningens artikel 7, herunder resultaterne af kontrol, der er gennemført som hastekontrol efter artikel 7, stk. 2 og 4, og et resumé af de lister, der er sendt og modtaget efter artikel 7, stk. 2 og 3.

6. Ressourcer

Nærmere oplysninger om de ressourcer, der er til rådighed for gennemførelsen af kontrollen efter forordningen, herunder

- a) omfanget af det personale, udtrykt i personer/år, der beskæftiger sig med kontrol i henhold til forordningen, fordelt på de enkelte kontrolorganer og, hvis det er relevant, regioner
- b) uddannelse af det personale, der beskæftiger sig med kontrol i henhold til forordningen, med angivelse af, hvor stor en del af det i litra a) omhandlede personale, der har fået denne uddannelse, og uddannelsens art,
- c) edb-udstyr og redskaber, der er til rådighed for det personale, som beskæftiger sig med kontrol i henhold til forordningen.

7. Vanskeligheder med forordningens anvendelse

Vanskeligheder med forordningens anvendelse og de foranstaltninger, der er truffet for at løse dem, eller forslag med henblik herpå.

8. Forslag til forbedring

Eventuelle forslag enten til forbedringer af forordningens anvendelse eller af forordningen selv.*

BILAG B

BILAG III

FORESLÅET KONTROLPROGRAM FOR PERIODEN .....

(Artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4045/89)

ARK A

1. Kriterium for beregning af det antal virksomheder, der mindst skal kontrolleres = mindst halvdelen af det antal virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf har været på over 100 000 ECU i EUGFL's regnskabsår .....

Dvs. × 1/2 =

2. For de foranstaltninger, for hvilke risikoanalysen ikke er anvendt som det vigtigste udvælgelseskriterium, har følgende antal virksomheder modtaget eller foretaget betalinger som led i finansieringsordningen via EUGFL, Garantisektionen, i regnskabsåret .....

A (1) Samlet antal Det samlede antal virksomheder, hvis indtægter eller skyldige beløb eller summen af disse ligger for følgende kategorier :

A (2) Over 300 000 ECU

A (3) 300 000 ECU eller derunder, men ikke under 30 000 ECU

Antal virksomheder i hver af ovennævnte kategorier, som det er hensigten at kontrollere i .....

3. Det samlede antal virksomheder, som det er hensigten at kontrollere i .....

A (4) Samlet antal A (5) Samlet antal baseret på risikoanalyse

A (6) < 30 000 ECU

Bemærkninger til rubrikkerne :

A (2) Kontrol af virksomheder i denne kategori, som ikke blev kontrolleret i henhold til denne forordning i de to kontrolperioder forud for denne kontrolperiode, er obligatorisk, medmindre de betalinger, de modtog, faldt ind under en eller flere foranstaltninger, for hvilken der er indført risikoanalysemetoder til udvælgelse.

A (6) Virksomheder i denne kategori skal kun kontrolleres af specifikke grunde, som skal anføres på ark D til dette bilag.

ARK C FORESLÅET KONTROLPROGRAM FOR PERIODEN .....

(Artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4045/89)

Kriterier for udarbejdelse af programmet i forbindelse med eksportrestitutions- og andre sektorer, hvor der er indført risikoanalysemetoder til udvælgelse, hvis disse kriterier afviger fra dem, der indgår i de forslag om risikoanalyse, der tilsendes Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4045/89

Sektor, hvor der foreslås kontrol
(angivelse af EUGFL-budgetpost som anført i kolonne B (1) på ark B
til dette bilag)

Kommentarer til de fastlagte risiko- og udvælgelseskriterier (kortfattet redegørelse — f.eks. afslørede uregelmæssigheder eller en usædvanlig udgiftstigning)

FORESLÅET KONTROLPROGRAM FOR PERIODEN .....

(Artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4045/89)

Foreslået kontrol, hvis kontrol foretages, af virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf var på under 30 000 ECU i EUGFL's regnskabsår .....

ARK D

EUGFL-budgetpost (som anført i kolonne B (1) på ark B)	Antal virksomheder, som foreslås kontrolleret	Specifik grund til kontrol

FORESLÅET KONTROLPROGRAM FOR PERIODEN .....

(Artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4045/89)

ARK E

Kontrolorgan (fordelt på regioner og kontorer)	Antal planlagte kontroller	Samlet antal inspektører/år, der er afsat til kontrol i henhold til forordning (EØF) nr. 4045/89 (hvis inspektørerne kun foretager kontrol i henhold til forordning (EØF) nr. 4045/89 på deltid, antones kun denne del af deres arbejdsår)

BILAG C
BILAG IV

LISTE OVER VIRKSOMHEDER, DER ER ETABLERET I EN ANDEN MEDLEMSSTAT END DEN, HVOR UDBETALING ELLER INDBETALING AF DET PÅGÆL-
DENDE BELØB HAR ELLER SKULLE HAVE FUNDET STED

(Artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4045/89)

Medlemsstat, hvor indbetaling eller udbetaling har fundet sted .....

Date for afsendelse af denne liste

Medlemsstat, hvor virksomheden er etableret .....

(1) Navn og adresse	(2) Udgiftens art (hver betaling anføres særskilt efter EUGFL-budgetkonto og betalingstype)	(3) Beløb (i national valuta) for hver betaling, som i EUGFL's regnskabsår blev		(4) Anmodes der om kontrol af virksomheden efter artikel 7, stk. 2, (se anmærkning A)
		(i) udbetalt til virksomheden	(ii) betalt af virksomheden	
(i) på virksomheden i den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret				
(ii) hvortil indbetaling har fundet sted, eller hvorfra udbetaling har fundet sted				

Anmærkninger

- A. Hvis det er tillæddet, bør der sendes en særlig anmodning efter modellen i bilag V til denne forordning indeholdende alle oplysninger, som er nødvendige for, at modtageren korrekt kan identificere den pågældende virksomhed.
- B. En kopi af denne liste skal sendes til Kommissionen (GD VI-G-3).
- C. Hvis ingen virksomheder er etableret i andre medlemsstater for Deres lands vedkommende, bedes dette meddelt alle de øvrige medlemsstater og Kommissionen (GD VI-G-3).
- D. Hvis der fremsættes anmodning om kontrol af en virksomhed efter artikel 7, stk. 2, efter afsendelsen af denne liste, bør der under alle omstændigheder sendes en kopi af anmodningen baseret på bilag V til Kommissionen (GD VI-G-3).

BILAG D

*BILAG V

LISTE OVER VIRKSOMHEDER, DER ER ETABLERET I ET TREDJELAND, OG FOR HVILKE UDBETALING ELLER INDBETALING AF DET PÅGÆLDENDE BELØB HAR FUNDET STED ELLER SKULLE HAVE FUNDET STED I EN MEDLEMSSTAT

(Artikel 7, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 4045/89)

Medlemsstat, hvor udbetaling eller indbetaling har fundet sted .....

Dato for afsendelse af denne liste

Tredjeland, hvor virksomheden er etableret .....

(1) Navn og adresse	(2) Udgiftens art (hvor betaling anføres særskilt efter EUGFL-budgetkonto og betalingsstype)	(3) Beløb (i national valuta) for hver betaling, som i EUGFL's regnskabsår — blev		(4) Supplerende bemærkninger (f.eks. eventuelle problemer med kontrollen, mistanke om uregelmæssighed, analyse af risiko osv.)
		(i) udbetalt til virksomheden	(ii) betalt af virksomheden	
(i) på virksomheden i det tredjeland, hvor virksomheden er etableret	(ii) hvortil indbetaling har fundet sted, eller hvorfra udbetaling har fundet sted			

Anmærkning

Hvis ingen virksomheder er etableret i andre tredjelande for Deres lands vedkommende, bedes dette bilag returneret til Kommissionen (GD VI-G-3) med en tydelig angivelse af, at dette er tilfældet.*

BILAG E

BILAG VI

ANMODNING OM KONTROL EFTER ARTIKEL 7, stk. 2, ELLER ARTIKEL 7, stk. 4, I FORORDNING (EØF) nr. 4045/89

Spørgsmål, ud for hvilke der er sat en asterisk, skal besvares i alle tilfælde ; de øvrige spørgsmål besvares, hvis det er relevant

Denne anmodning er baseret på : Artikel 7, stk. 2

--

Artikel 7, stk. 4

--

A. (*)	1. Medlemsstat, der fremsætter anmodningen	.....
	(*) 2. Navn på den særlige tjeneste	.....
	(*) 3. Adresse	.....
	(*) 4. Telefonnummer	.....
	5. Faxnummer	.....
	6. Telexnummer	.....
	7. Navn på den ansvarlige	.....
	8. Navn på det ansvarlige kontrolorgan	.....
	9. Adresse	.....
	10. Telefonnummer	.....
	11. Faxnummer	.....
	12. Telexnummer	.....
	13. Navn på den ansvarlige	.....
<hr/>		
B. (*)	1. Medlemsstat, over for hvilken anmodning, fremsættes	.....
	(*) 2. Organ	.....
<hr/>		
C. (*)	1. Dato for anmodningen	.....
	(*) 2. Kontrolorgan	.....
<hr/>		
D.	Oplysninger om støttemodtageren	
	(*) 1. Navn	
	(a) i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen	.....
	(b) i den medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes	.....
	(*) 2. Referencenummer	.....
	(*) 3. Adresse	
	(a) i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen	.....
	(b) i den medlemsstat, over for hvilken anmodningen fremsættes	.....
<hr/>		
E.	Kun for anmodninger efter artikel 7, stk. 2	
	Oplysninger om betalingen	
	(*) 1. Udbetalende organ	.....
	(*) 2. Betalingens referencenummer	.....
	(*) 3. Betalingstype	.....
	(*) 4. Beløb (valuta angives)	.....
	(*) 5. Dato for kontering	.....
	(*) 6. Dato for betaling	.....
	(*) 7. EUGFL-budgetkode (kapitel — artikel — post — konto)	.....
	(*) 8. Produktionsår eller periode, som betalingen vedrører	.....
	(*) 9. EU-forordning, der er retsgrundlag for betalingen	.....

F. Oplysninger om transaktionen

1. Nummer på (udførelses)angivelsen eller ansøgningen

2. Kontrakt

— nummer

— dato

— mængde

— beløb

3. Faktura

— nummer

— dato

— mængde

— beløb

4. Dato for antagelse af angivelsen

5. Godkendende myndighed

6. Attest- eller licensnummer

7. Attest- eller licensdato

For oplagringsordninger

8. Licitationsnummer

9. Licitationsdato

10. Pris pr. enhed

11. Indlagringsdato

12. Udlagringsdato

13. Forbedring eller forringelse af kvalitet

For eksportrestitutioner

14. Ansøgningens nummer (hvis det afviger fra udførelsesangivelsens nummer)

15. Toldsted, hvor varerne anbringes under toldkontrol

16. Dato for toldkontrol

17. Præfinansiering (kode)

18. Eksportrestitutionskode (11 cifre)

19. Destinationskode

20. Forudfastsat sats

— i ECU

— i national valuta

21. Forudfastsættelsesdato

G. Risikoanalyse

(*) 1. Vurdering

høj

middel

lav

(*) 2. Begrundelse for vurderingen

(fortsættes om nødvendigt på et særskilt ark)

H. Kontrollens omfang og mål

1. Foreslået omfang .....

2. Mål og relevante tekniske oplysninger .....

(fortsættes om nødvendigt på et særskilt ark) .....

I. (*) Liste over medsendte støttedokumenter .....

(fortsættes om nødvendigt på et særskilt ark) .....

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2993/95
af 19. december 1995

om ændring af forordning (EF) nr. 1518/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 og (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den import- og eksportordning, der gælder for produkter forarbejdet på basis af korn og ris, og om ændring af forordning (EF) nr. 1162/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1863/95⁽²⁾, særlig artikel 11, 13 og 16, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95⁽³⁾ blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1530/95⁽⁵⁾, og til forordning (EØF) nr. 1766/92, for så vidt angår den import- og eksportordning, der gælder for produkter forarbejdet på basis af korn og ris;

Kommissionens forordning (EF) nr. 2448/95⁽⁶⁾ ændrede med virkning fra den 1. januar 1996 Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽⁷⁾, for så vidt angår visse kornprodukter i KN-kode 1104;

forordning (EF) nr. 1518/95 bør ændres med virkning fra den 1. januar 1996 for at tage hensyn til disse ændringer;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EF) nr. 1518/95 foretages følgende ændringer:

- 1) Produktkode 1104 22 10 100 ændres til produktkode 1104 22 20 100.
- 2) Produktkode 1104 22 99 100 og tilhørende tekst udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 55.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 5.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 259 af 30. 10. 1995, s. 1.
⁽⁷⁾ EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2994/95

af 19. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 3846/87 om fastsættelsen af nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1863/95⁽²⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2448/95 af 10. oktober 1995 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽³⁾ er der fastsat ændringer med virkning fra den 1. januar 1996 for visse kornprodukter henhørende under KN-kode 1104, herunder afskallede og studsede havrekerner;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2838/95⁽⁵⁾, er der

fastlagt en nomenklatur over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter på grundlag af den kombinerede nomenklatur; nomenklaturen bør tilpasses til nævnte ændringer med virkning fra den 1. januar 1996;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Sektor 3 i bilaget til forordning (EØF) nr. 3846/87 ændres som vist i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 259 af 30. 10. 1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 296 af 9. 12. 1995, s. 1.

BILAG

1. KN-kode ex 1104 22 10 og tilhørende tekst affattes som følger :

KN-kode	Varebeskrivelse	Produktkode
ex 1104 22 20	— — — Kun afskallet : — — — — Med et askeindhold i tør tilstand på ikke over 2,3 vægtprocent, med et avneindhold på ikke over 0,5 vægtprocent og med et fugtighedsindhold på ikke over 11 vægtprocent, og hvis peroxidase er praktisk taget uvirksom (2)	1104 22 20 100

2. KN-kode ex 1104 22 99 og tilhørende tekst udgår.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2995/95

af 19. december 1995

om ændring af forordning (EF) nr. 3254/93 for så vidt angår den særlige forsyningsordning for visse frugter og grøntsager til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav for 1996

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2417/95⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2958/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1802/95⁽⁴⁾, er der fastsat fælles gennemførelsesbestemmelser til ordningen for forsyning af de mindre øer i Det Ægæiske Hav med visse landbrugsprodukter, og støttebeløbene for denne forsyning, opdelt efter gruppe af øer, hvor produkterne afsættes, er fastsat i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2019/93; i henhold til samme forordnings artikel 2 bør der fastsættes foreløbige opgørelser for forsy-

ning af de mindre øer i Det Ægæiske Hav med frugt og grøntsager fra det øvrige EF for kalenderåret 1996;

Kommissionens forordning (EF) nr. 3254/93⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 997/95⁽⁶⁾, bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II i forordning (EF) nr. 3254/93 affattes som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 184 af 27. 7. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

⁽³⁾ EFT nr. L 267 af 28. 10. 1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 174 af 26. 7. 1995, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 293 af 27. 11. 1993, s. 34.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 101 af 4. 5. 1995, s. 16.

BILAG

»BILAG I

Foreløbig forsyningsopgørelse for de mindre øer i gruppe A (*) for 1996

(tons)

Varebeskrivelse	KN-kode	Mængder
Kartofler	0701 10 00 0701 90 51 0701 90 59 0701 90 90	3 000
Grøntsager	0702 – 0709 (*)	1 000
Citrusfrugter, friske	ex 0805	2 000
Druer	0806 10	
Æbler	0808 10 31 – 0808 10 89	
Pærer	0808 20 31 – 0808 20 39	
Abrikoser, kirsebær, ferskner (herunder nektariner), blommer og slåen, friske	0809	
Jordbær	0810 10	
Meloner, vandmeloner	0807 11 00 og 0807 19 00	
Figner, friske	0804 20 10	
Kiwi	0810 50 00	

(*) Undtagen grøntsager i KN-kode 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99 (undtagen spiselig sød peber), 0709 90 31, 0709 90 39 et 0709 90 60.

(1) De mindre øer i gruppe A er defineret i bilag I til forordning (EØF) nr. 2958/93 om fælles gennemførelsesbestemmelser.

BILAG II

Foreløbig forsyningsopgørelse for de mindre øer i gruppe B⁽¹⁾ for 1996

<i>(tons)</i>		
Varebeskrivelse	KN-kode	Mængder
Kartofler	0701 10 00 0701 90 51 0701 90 59 0701 90 90	10 000
Grøntsager	0702 – 0709 (*)	5 300
Citrusfrugter, friske	ex 0805	
Druer	0806 10	
Æbler	0808 10 31 – 0808 10 89	
Pærer	0808 20 31 – 0808 20 39	
Abrikoser, kirsebær, ferskner (herunder nektariner), blommer og slåen, friske	0809	7 518
Jordbær	0810 10	
Meloner, vandmeloner	0807 11 00 og 0807 19 00	
Figner, friske	0804 20 10	
Kiwi	0810 50 00	

(*) Undtagen grøntsager i KN-kode 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99 (undtagen spiselig sød peber), 0709 90 31, 0709 90 39 et 0709 90 60.

(1) De mindre øer i gruppe B er defineret i bilag II til forordning (EØF) nr. 2958/93 om fælles gennemførelsesbestemmelser.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2996/95

af 19. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 3846/87 om fastsættelse af nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 1363/95⁽²⁾, særlig artikel 30, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EF) nr. 2448/95 af 10.
oktober 1995 om ændring af bilag I til Rådets forordning
(EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og
den fælles toldtarif⁽³⁾ indeholder ændringer for appelsiner
henhørende under KN-kode 0805 10;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87⁽⁴⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 2994/95⁽⁵⁾, fast-
sættes på grundlag af den kombinerede nomenklatur en

nomenklatur over eksportrestitutioner for landbrugspro-
dukter;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I afsnit 11 i bilaget til forordning (EØF) nr. 3846/87 fore-
tages der ændringer som angivet i bilaget til nærværende
forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 132 af 16. 6. 1995, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 259 af 30. 10. 1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ Se side 26 i denne Tidende.

BILAG

11. Frugt og grøntsager

KN-kode	Varebeskrivelse	Produkt-kode
ex 0702 00	Tomater, friske eller kølede :	
ex 0702 00 15	– I perioden 1. januar til 31. marts :	
	– – I klasse ekstra, I og II (1)	0702 00 15 100
ex 0702 00 20	– I perioden 1. april til 30. april :	
	– – I klasse ekstra, I og II (1)	0702 00 20 100
ex 0702 00 25	– I perioden 1. maj til 14. maj :	
	– – I klasse ekstra, I og II (1)	0702 00 25 100
ex 0702 00 30	– I perioden 15. maj til 31. maj :	
	– – I klasse ekstra, I og II (1)	0702 00 30 100
ex 0702 00 35	– I perioden 1. juni til 30. september :	
	– – I klasse ekstra, I og II (1)	0702 00 35 100
ex 0702 00 40	– I perioden 1. oktober til 31. oktober :	
	– – I klasse ekstra, I og II (1)	0702 00 40 100
ex 0702 00 45	– I perioden 1. november til 20. december :	
	– – I klasse ekstra, I og II (1)	0702 00 45 100
ex 0702 00 50	– I perioden 21. december til 31. december :	
	– – I klasse ekstra, I og II (1)	0702 00 50 100
ex 0802	Andre nødder, friske eller tørrede, også afskallede	
	– Mandler :	
ex 0802 12	– – Afskallede :	
0802 12 90	– – – Andre varer	0802 12 90 000
	– Hasselnødder (Corylus-arter) :	
0802 21 00	– – Med skal :	0802 21 00 000
0802 22 00	– – Afskallede	0802 22 00 000
	– Valnødder :	
0802 31 00	– – Med skal	0802 31 00 000
ex 0805	Citrusfrugter, friske eller tørrede :	
ex 0805 10	– Appelsiner og pomeranser :	
	– – Appelsiner, friske :	
	– – – I perioden 1. januar til 31. marts :	
ex 0805 10 01	– – – – Blod- og halvblodappelsiner :	
	– – – – – I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 01 200
	– – – – – Andre varer :	
ex 0805 10 05	– – – – – Navels, Naveliner, Navelater, Salustianar, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner :	
	– – – – – – I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 05 200
ex 0805 10 09	– – – – – Andre varer :	
	– – – – – – I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 09 200
	– – – – – I perioden 1. april til 30. april :	
ex 0805 10 11	– – – – – Blod- og halvblodappelsiner :	
	– – – – – – I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 11 200
	– – – – – Andre varer :	

KN-kode	Varebeskrivelse	Produkt-kode
ex 0805 10 15	— — — — — Navels, Naveliner, Navelater, Salustianar, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 15 200
ex 0805 10 19	— — — — — Andre varer : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 19 200
ex 0805 10 21	— — — — — I perioden 1. maj til 15 maj : — — — — — Blod- og halvblodappelsiner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 21 200
ex 0805 10 25	— — — — — Andre varer : — — — — — Navels, Naveliner, Navelater, Salustianar, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 25 200
ex 0805 10 29	— — — — — Andre varer : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 29 200
ex 0805 10 31	— — — — — I perioden 16. maj til 31. maj : — — — — — Blod- og halvblodappelsiner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 31 200
ex 0805 10 33	— — — — — Andre varer : — — — — — Navels, Naveliner, Navelater, Salustianar, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 33 200
ex 0805 10 35	— — — — — Andre varer : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 35 200
ex 0805 10 37	— — — — — I perioden 1. juni til 30. september : — — — — — Blod- og halvblodappelsiner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 37 200
ex 0805 10 38	— — — — — Andre varer : — — — — — Navels, Naveliner, Navelater, Salustianar, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 38 200
ex 0805 10 39	— — — — — Andre varer : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 39 200
ex 0805 10 42	— — — — — I perioden 1. oktober til 15 oktober : — — — — — Blod- og halvblodappelsiner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 42 200
ex 0805 10 44	— — — — — Andre varer : — — — — — Navels, Naveliner, Navelater, Salustianar, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 44 200
ex 0805 10 46	— — — — — Andre varer : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 46 200
ex 0805 10 51	— — — — — I perioden 16. oktober til 30. november : — — — — — Blod- og halvblodappelsiner : — — — — — I klasse ekstra, I og II (2)	0805 10 51 200
ex 0805 10 55	— — — — — Andre varer : — — — — — Navels, Naveliner, Navelater, Salustianar, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner : — — — — — I klasse ekstra I og II (2)	0805 10 55 200

KN-kode	Varebeskrivelse	Produkt-kode
ex 0805 10 59	— — — — — Andre varer :	
	— — — — — I klasse ekstra, I og II ⁽²⁾	0805 10 59 200
	— — — I perioden 1. december til 31. december :	
ex 0805 10 61	— — — — — Blod- og halvblodappelsiner :	
	— — — — — I klasse ekstra, I og II ⁽²⁾	0805 10 61 200
	— — — — — Andre varer :	
ex 0805 10 65	— — — — — Navels, Naveliner, Navelater, Salustianar, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner :	
	— — — — — I klasse ekstra, I og II ⁽²⁾	0805 10 65 200
ex 0805 10 69	— — — — — Andre varer :	
	— — — — — I klasse ekstra, I og II ⁽²⁾	0805 10 69 200
ex 0805 30	— Citroner (Citrus limon, Citrus limonum) og limefrugter (Citrus aurantifolia) :	
	— — Citroner (Citrus limon, Citrus limonum) :	
ex 0805 30 20	— — — I perioden 1. januar til 31. maj :	
	— — — — Friske, i klasse ekstra, I og II ⁽²⁾	0805 30 20 100
ex 0805 30 30	— — — I perioden 1. juni til 31. oktober :	
	— — — — Friske, i klasse ekstra, I og II ⁽²⁾	0805 30 30 100
ex 0805 30 40	— — — I perioden 1. november til 31. december :	
	— — — — Friske, i klasse ekstra, I og II ⁽²⁾	0805 30 40 100
ex 0806	Druer, friske eller tørrede :	
ex 0806 10	— Friske :	
	— — Til spisebrug :	
	— — — I perioden 1. januar til 14. juli :	
ex 0806 10 21	— — — — Af varieteten Emperor (Vitis vinifera c.v.), i perioden 1. januar til 31. januar	
	— — — — — I klasse ekstra og I ⁽³⁾	0806 10 21 200
ex 0806 10 29	— — — — Andre varer :	
	— — — — — I klasse ekstra og I ⁽³⁾	0806 10 29 200
ex 0806 10 30	— — — I perioden 15. juli til 20. juli :	
	— — — — I klasse ekstra og I ⁽³⁾	0806 10 30 200
ex 0806 10 40	— — — I perioden 21. juli til 31. oktober :	
	— — — — I klasse ekstra og I ⁽³⁾	0806 10 40 200
ex 0806 10 50	— — — I perioden 1. november til 20. november :	
	— — — — I klasse ekstra og I ⁽³⁾	0806 10 50 200
	— — — I perioden 21. november til 31. december :	
ex 0806 10 61	— — — — Af varieteten Emperor (Vitis vinifera c.v.), i perioden 1. december til 31. december	
	— — — — — I klasse ekstra og I ⁽³⁾	0806 10 61 200
ex 0806 10 69	— — — — Andre varer :	
	— — — — — I klasse ekstra og I ⁽³⁾	0806 10 69 200
ex 0808	Æble, pærer og kvæder, friske :	
ex 0808 10	— Æbler :	
	— — Andre varer :	
	— — — I perioden 1. januar til 31. marts :	
ex 0808 10 51	— — — — Af varieteten Golden Delicious :	
	— — — — — Æbler til cidrefremstilling	
	— — — — — Andre varer :	
	— — — — — I klasse ekstra, I og II ⁽²⁾	0808 10 51 910

KN-kode	Varebeskrivelse	Produkt-kode
ex 0808 10 53	<p>— — — — Af varieteten Granny Smith :</p> <p>— — — — — Æbler til ciderfremstilling</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p>	0808 10 53 910
ex 0808 10 59	<p>— — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — Æbler til ciderfremstilling</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p> <p>— — — I perioden 1. april til 30. juni :</p>	0808 10 59 910
ex 0808 10 61	<p>— — — — Af varieteten Golden Delicious :</p> <p>— — — — — Æbler til ciderfremstilling</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p>	0808 10 61 910
ex 0808 10 63	<p>— — — — Af varieteten Granny Smith :</p> <p>— — — — — Æbler til ciderfremstilling</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p>	0808 10 63 910
ex 0808 10 69	<p>— — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — Æbler til ciderfremstilling</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p> <p>— — — I perioden 1. juli til 31. juli :</p>	0808 10 69 910
ex 0808 10 71	<p>— — — — Af varieteten Golden Delicious :</p> <p>— — — — — Æbler til ciderfremstilling</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p>	0808 10 71 910
ex 0808 10 73	<p>— — — — Af varieteten Granny Smith :</p> <p>— — — — — Æbler til ciderfremstilling</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p>	0808 10 73 910
ex 0808 10 79	<p>— — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — Æbler til ciderfremstilling</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p> <p>— — — I perioden 1. august til 31. december :</p>	0808 10 79 910
ex 0808 10 92	<p>— — — — Af varieteten Golden Delicious :</p> <p>— — — — — Andre æbler til ciderfremstilling end under KN-kode 0808 10 10 henhørende</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p>	0808 10 92 910
ex 0808 10 94	<p>— — — — Af varieteten Granny Smith :</p> <p>— — — — — Andre æbler til ciderfremstilling end under KN-kode 0808 10 10 henhørende</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p>	0808 10 94 910
ex 0808 10 98	<p>— — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — Andre æbler til ciderfremstilling end under KN-kode 0808 10 10 henhørende</p> <p>— — — — — Andre varer :</p> <p>— — — — — I klasse ekstra, I og II⁽²⁾</p>	0808 10 98 910

KN-kode	Varebeskrivelse	Produkt-kode
ex 0809	Abrikoser, kirsebær, ferskner (herunder nektariner), blommer og slåen, friske :	
ex 0809 30	– Ferskner, herunder nektariner :	
	– – I perioden 1. januar til 10. juni :	
ex 0809 30 11	– – – Nektariner :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 11 100
ex 0809 30 19	– – – Andre varer :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 19 100
	– – I perioden 11. juni til 20. juni :	
ex 0809 30 21	– – – Nektariner :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 21 100
ex 0809 30 29	– – – Andre varer :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 29 100
	– – I perioden 21. juni til 31. juli :	
ex 0809 30 31	– – – Nektariner :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 31 100
ex 0809 30 39	– – – Andre varer :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 39 100
	– – I perioden 1. august til 30. september :	
ex 0809 30 41	– – – Nektariner :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 41 100
ex 0809 30 49	– – – Andre varer :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 49 100
	– – I perioden 1. oktober til 31. december :	
ex 0809 30 51	– – – Nektariner :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 51 100
ex 0809 30 59	– – – Andre varer :	
	– – – – I klasse ekstra, I og II (*)	0809 30 59 100

(¹) Forordning (EØF) nr. 778/83 (EFT nr. L 86 af 31. 3. 1983, s. 14).

(²) Forordning (EØF) nr. 920/89 (EFT nr. L 97 af 11. 4. 1989, s. 19).

(³) Forordning (EØF) nr. 1730/87 (EFT nr. L 163 af 23. 6. 1987, s. 25).

(⁴) Forordning (EØF) nr. 3596/90 (EFT nr. L 350 af 14. 12. 1990, s. 38).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2997/95

af 20. december 1995

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ubearbejdet magnesium med oprindelse i Rusland og Ukraine

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95⁽²⁾, særlig artikel 23,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidiært import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94⁽⁴⁾, særlig artikel 11,

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDURE

- (1) Den 15. januar 1994 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁵⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af ubearbejdet magnesium med oprindelse i Kasakhstan, Rusland og Ukraine og iværksatte en undersøgelse.
- (2) Proceduren indledtes på grundlag af en klage indgivet af Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages på vegne af producenten i Fællesskabet: Péchiney Electrometallurgie, Frankrig (*PEM*).
- Efter at Societa Italiana per il magnesio e leghe di magnesio SpA (*SAIM*) i Bolzano, Italien, indstillede magnesiumproduktionen i begyndelsen af 1992, er PEM angiveligt den eneste tilbageværende producent af ubearbejdet magnesium i Fællesskabet.
- (3) Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare med oprindelse i ovennævnte lande, og at der forvoldtes væsentlig

skade som følge heraf; disse beviser ansås for tilstrækkelige til at begrunde indledningen af en procedure.

- (4) Kommissionen underrettede officielt de producenter, eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene og klagerne og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.

En række producenter i de pågældende lande og flere importører tikendegav deres synspunkter skriftligt, og flere parter anmodede om at blive hørt.

- (5) Kommissionen sendte spørgeskemaer til parter, som den vidste var berørt af sagen, og den modtog detaljerede oplysninger fra den klagende fællesskabsproducent, fra én kasakhisk producent, to russiske producenter, to ukrainske producenter og tre uafhængige importører i Fællesskabet.

- (6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe foreløbig afgørelse i sagen, og aflagde kontrolbesøg hos følgende:

a. Klagende fællesskabsproducent:

— PEM

b. Producenter i referencelandet:

— Hydro magnesium, Porsgrunn, Norge

c. Uafhængige importører i Fællesskabet:

— Ayrton & Partners, London, Det Forenede Kongerige

— Deutsche Erz- und Metall-Union GmbH, Hannover, Tyskland

— Sassoon Metals & Chemicals, Bruxelles, Belgien.

- (7) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. januar 1993 til den 31. december 1993 (*undersøgelsesperioden*).

- (8) Som følge af problemer i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi på grundlag af situationen i et referenceland kunne undersøgelsen ikke afsluttes inden for den normale frist på et år.

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 11 af 15. 1. 1994, s. 4.

II. DEN AF UNDERSØGELSEN OMFATTEDE VARE OG SAMME VARE

(9) Den vare, der er omfattet af klagen og meddelelsen om indledning af en procedure, er ubearbejdet magnesium. Ubearbejdet magnesium markedsføres i forskellige renheder, dvs. som magnesiumlegeringer med et yderligere indhold af aluminium og zink og indtil renere former med kun et lille indhold af urenheder. Ubearbejdet magnesium henhørende under KN-kode 8104 11 00 og 8104 19 00.

(10) Magnesium fremstilles ved en proces, der kan opdeles i to hovedtyper:

- den termiske proces og
- den elektrolytiske proces.

I begge disse processer kan der anvendes forskellige råmaterialer, f.eks. dolomit, carnalit, havvand eller en blanding heraf til fremstilling af ubearbejdet magnesium. Forskellene i de benyttede råmaterialer og den anvendte produktionsproces har ingen indvirkning på de færdige varers fysiske egenskaber eller anvendelsesformål.

Ubearbejdet magnesium sælges almindeligvis i ingots. Vægten af disse ingots kan svinge fra et par hundrede gram til flere hundrede kilogram.

(11) Ubearbejdet magnesium anvendes hovedsagelig til følgende anført i prioriteret rækkefølge:

- fremstilling af aluminiumslegeringer (hertil kan ubearbejdet magnesium anvendes enten i ren form eller som legering)
- magnesiumkonstruktioner (hertil kan ubearbejdet magnesium anvendes enten i ren form eller som legering)
- afsvovling af støbegods
- som kemisk reduktionsmiddel eller
- til sfæroidisering i støbningsprocesser.

(12) Trods visse forskelle i sammensætning og udseende har de forskellige former for ubearbejdet magnesium samme anvendelsesformål, de kan i vid udstrækning erstatte hinanden og således konkurrere indbyrdes, og det er ikke muligt at foretage en differentiering.

(13) Det er på grundlag af undersøgelsen fastslået, at alt ubearbejdet magnesium, der fremstilles i, eksporteres fra og har oprindelse i Kasakhstan, Rusland og Ukraine i almindelighed henhører under den kategori af ubearbejdet magnesium, der er beskrevet ovenfor.

Det konstateredes, at ubearbejdet magnesium, der eksporteres til Fællesskabet fra nævnte eksportlande, har identiske eller lignende grundlæggende tekniske egenskaber og anvendelsesformål som ubearbejdet magnesium, der fremstilles og sælges i Fællesskabet, og der er derfor tale om samme vare.

(14) Hvad angår spørgsmålet, om ubearbejdet magnesium, der sælges på hjemmemarkedet, er samme vare som det ubearbejdede magnesium, der eksporteres til Fællesskabet fra eksportlandene, eller som sælges i EF af den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet, bekræftede undersøgelsen, at det ubearbejdede magnesium, der solgtes på markedet i referencelandet (jf. betragtning 20) er samme vare som den, der sælges af EF-erhvervsgrænen. Man nåede til denne konklusion på trods af visse forskelle i formen og i de urenheder, der var indeholdt i det ubearbejdede magnesium, som solgtes på de to markeder, idet de forskellige former for ubearbejdet magnesium generelt i henseende til fysiske egenskaber, markedsføring og anvendelsesformål var identiske med eller lignede det ubearbejdede magnesium, som fremstilledes og solgtes af EF-erhvervsgrænen.

(15) Kommissionen fastslår derfor, at ubearbejdet magnesium, der fremstilles og sælges i Fællesskabet, er samme vare som den, der sælges i referencelandet, og som den vare, der eksporteres til Fællesskabet fra de af undersøgelsen omfattede lande, jf. definitionen i artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88, i det følgende benævnt »grundforordningen«.

III. DUMPING

A. Kasakhstan

(16) Kommissionen fastslog på grundlag af Eurostatstatistikkerne, at importen fra Kasakhstan fandt sted i mængder, der svarede til en markedsandel i Fællesskabet på væsentligt mindre end 1%. Samtidig fremlagde den producent, der er hjemmehørende i Kasakhstan, og som medvirkede i antidumpingproceduren, oplysninger, hvoraf det fremgik, at han ikke solgte ubearbejdet magnesium til eksport til Fællesskabet. Endvidere indhentede Kommissionen som led i den foreliggende antidumpingprocedure oplysninger, hvoraf det fremgik, at den pågældende producent havde mindsket sin produktion af ubearbejdet magnesium betydeligt som følge af den generelle økonomiske situation i dette land. På dette grundlag og trods modstrid mellem oplysningerne fra denne producent om de eksporterede mængder og oplysningerne i importstatistikkerne, anser Kommissionen importen med oprindelse i Kasakhstan for at være minimal. Der blev følgelig og i overensstemmelse med Fællesskabets sædvanlige praksis ikke foretaget nogen dumpingberegning vedrørende importen af magnesium med oprindelse i dette land.

B. Rusland og Ukraine

1. Normal værdi

(17) Da hverken Rusland eller Ukraine anses for at være lande med markedsøkonomi med henblik på denne antidumpingprocedure, fastsatte Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, i

grundforordningen den normale værdi, der skulle sammenlignes med de respektive eksportpriser, på grundlag af den normale værdi i et land med markedsøkonomi.

- (18) Klagen indeholdt forslag om at anvende Japan som referenceland, idet det anførtes, at dette land var et rimeligt valg, eftersom hjemmemarkedet havde en størrelse, der gjorde det repræsentativt sammenholdt med omfanget af den påståede dumpingeksport. Klageren gjorde endvidere gældende, at priser og omkostninger på det japanske marked fremkom som et resultat af de frie markedskræfters spil, eftersom det japanske marked for denne vare kunne anses for at være åbent for import og præget af konkurrence.

Kommissionen havde imidlertid anmodet klageren om at fremlægge yderligere oplysningerne om alternative referencelande, da Japan ikke ansås for sammenlignelig med Rusland og Ukraine i henseende til adgangen til råmaterialer og den teknologi, der anvendes til fremstilling af ubearbejdet magnesium, og derfor ikke ansås for egnet.

- (19) Som alternativer anførtes i meddelelsen om indledning af proceduren Canada og Amerikas Forenede Stater.

Kommissionen anmodede om oplysninger fra alle kendte producenter i nævnte alternative referencelande. Selv om der var etableret kontakt med en producent i USA, besluttede denne i den sidste ende, at han ikke ville medvirke i undersøgelsen.

En producent i Canada var rede til at medvirke i proceduren. Den pågældendes hjemmemarkedssalg ansås imidlertid ikke for repræsentativt sammenholdt med eksporten fra de berørte lande, og den benyttede produktionsproces afveg endvidere betydeligt fra den produktionsproces, der benyttedes af producenterne i de berørte eksportlande. Hverken Canada eller Amerikas Forenede Stater kunne derfor anvendes som referencelande.

- (20) Efter indledningen af proceduren undersøgte Kommissionen også muligheden for at anvende et fjerde produktionsland, nemlig Norge. Selv om Norge ikke udtrykkeligt var nævnt i meddelelsen om indledning af proceduren som et muligt referenceland, indtog Kommissionen på grundlag af foreliggende generelle markedsoplysninger den holdning, at dette land måtte anses for at være endnu et alternativ.

Den eneste kendte norske producent erklærede sig rede til at medvirke i den foreliggende undersøgelse. På grundlag af en analyse af de forskellige aspekter, der er af betydning for valget af referenceland, f.eks. sammenligneligheden af adgangen til

råmaterialer og af produktionsteknologien samt størrelsen af det indenlandske salg, fastslog Kommissionen, at Norge var et egnet referenceland med henblik på den foreløbige undersøgelse.

Hvad angår den foretagne analyse skal det anføres, at der på verdensplan kun findes et begrænset antal magnesiumproducenter, hvilket har til følge, at alle producenter og deres respektive produktionsprocesser og -teknologier er kendt inden for den pågældende erhvervsgrænse.

Valget af Norge som referenceland begrundes ved følgende faktorer:

- der er et betydeligt hjemmemarked for den pågældende vare,
- dette marked har en størrelse, der gør det repræsentativt sammenholdt med de eksporterede mængder med oprindelse i enten Rusland eller Ukraine, idet markedet udgør væsentligt mere end 5 % af denne eksport
- der importeres betydelige mængder ubearbejdet magnesium til Norge fra tredjelande, således at der er konkurrence på dette markedet
- den pågældende producent i Norge har en betydelig størrelse, har en yderst effektiv produktionsproces på alle trin i produktionen og har gennem årene løbende investeret i produktion
- den grundlæggende produktions-teknologi, der anvendes af denne producent, er sammenlignelig med den russiske og den ukrainske, og
- situationen med hensyn til adgang til råmaterialer i Norge er meget lig situationen i Rusland og Ukraine, måske endda mere fordelagtig, idet de vigtigste råmaterialer (dolomit og havvand) findes i Norge, som også råder over billig elektricitet. Produktionsanlægget er velbeliggende med hensyn til transport af både råmaterialer og færdigvarer.

Som anført i betragtning 14 var der mindre forskelle med hensyn til form og urenheder mellem det ubearbejdede magnesium, som fremstilles i Norge, og det magnesium, der eksporteres fra de berørte eksportlande, men i betragtning af ovenstående anser Kommissionen det generelt for rimeligt at anvende Norge som referenceland for de to eksportlande, der er omfattet af denne specifikke antidumpingundersøgelse.

- (21) Anvendelsen af samme referenceland for begge eksportlande begrundes ved den kendsgerning, at produktionsanlæggene i Rusland og Ukraine etableredes i det daværende Sovjetunionen, og at der stadig anvendes den samme produktionsteknologi. Det er bekræftet af de oplysninger, der er fremlagt.

- (22) Med henblik på fastsættelsen af den normale værdi underøgte Kommissionen først, om den norske producents samlede salg på hjemmemarkedet af ubearbejdet magnesium var repræsentativt sammenholdt med eksporten til Fællesskabet fra hvert af eksportlandene.

Det fremgik, at den norske producent i begge tilfælde havde et hjemmemarkedssalg, som mængdemæssigt væsentligt oversteg 5 % af det pågældende eksportsalg.

- (23) Kommissionen undersøgte endvidere, om denne producents salg generelt fandt sted i normal handel, dvs. om det var fortjenstgivende og fandt sted på almindelige forretningsmæssige vilkår. Det konstateredes, at den pågældende producent ikke havde solgt tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet til fortjenstgivende priser i undersøgelsesperioden.

Den normale værdi fastsattes følgelig i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen på grundlag af producentens omkostninger i normal handel, dvs. producentens produktionsomkostninger, både faste og variable, med tillæg af et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt en rimelig fortjeneste. I så henseende fremgik det af undersøgelsen, at det pågældende selskab havde sænket produktionen betydeligt i undersøgelsesperioden som følge af en forværring af markedsvilkårene, efter at de eksportlande, der er omfattet af den foreliggende antidumpingprocedure, også havde øget deres eksport til det norske marked betydeligt. For at fastlægge selskabets produktionsomkostninger i normal handel foretog Kommissionen derfor en justering af dem.

- (24) Da det pågældende selskab, jf. ovenfor, ikke kunne opvise fortjenstgivende salg i tilstrækkelige mængder, og da det var den eneste producent af magnesium, der udøvede virksomhed i Norge, og der ikke forelå oplysninger vedrørende samme erhvervssektor, måtte Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen fastsætte den relevante fortjenstmargen på andet rimeligt grundlag. Af de grunde, der er anført i betragtning 76, fandt Kommissionen, at en fortjenstmargen på 5 % var passende og afspejlede de foreliggende rentabilitetskrav på baggrund af det løbende investeringsbehov.

2. Eksportpris

a) Generelt

- (25) Som et karakteristisk træk ved handelen med ubearbejdet magnesium i undersøgelsesperioden skal anføres, at havnen i Rotterdam var centrum for verdenshandelen og navnlig for fællesskabsmarkedet. Det fremgår af undersøgelsen, at en række købere, navnlig handelselskaber, køber varen enten fra frilager i Rotterdam eller oplægger varen

på frilager i Rotterdam efter at have købt den fob eksportland.

Afhængigt af efterspørgslen på markedet sælger disse købere derefter varen til deres kunder både i og uden for Fællesskabet fra frilageret. De producenter og eksportører i de af undersøgelsen omfattede eksportlande, som har medvirket i undersøgelsen, har anført, at de i en række tilfælde har solgt til kunder i eller uden for Fællesskabet uden at kende varens endelige bestemmelsessted (jf. betragtning 30-33).

- (26) Endvidere har eksportørerne og producenterne i de berørte eksportlande gjort gældende, at en anden særegenhed ved magnesiummarkedet i undersøgelsesperioden bestod i, at ubearbejdet magnesium blev solgt fra strategiske lagerbeholdninger, som blev opretholdt af myndighederne i det tidligere Sovjetunionen. Efter opløsningen af Sovjetunionen og oprettelsen af en række uafhængige stater på det tidligere sovjetiske territorium, var der ikke længere fuld central kontrol over de strategiske lagre af ubearbejdet magnesium, og en del af det oplagrede materiale er blevet solgt til eksport. De samme parter har endvidere gjort gældende, at dette magnesium blev solgt til meget lave priser, da det ofte var af ringe kvalitet, og salget ofte fandt sted gennem ikke-traditionelle salgskanaler. Salget af denne type magnesium til Fællesskabet var imidlertid ubetydelig, fordi den rentable anvendelse af det var meget begrænset i Fællesskabet. De enkelte ingots i de oplagrede mængder blev under oplagringen beskyttet mod oxidering med paraffin og emballering. Før dette materiale kan anvendes, skal det renses, hvilket er en meget arbejdskraftintensiv og kostbar proces i Fællesskabet. Ingen af de i undersøgelsen medvirkende importører havde derfor købt sådant materiale.

- (27) Med henblik på fastsættelsen af eksportpriserne for både Rusland og Ukraine tog Kommissionen hensyn til de argumenter, der især fremførtes af eksportørerne i Rusland og de russiske myndigheder. Disse parter gjorde gældende, at der i den foreliggende sag burde ses bort fra eventuelle skadelige virkninger på fællesskabsmarkedet som følge af import af ubearbejdet magnesium hidrørende fra nævnte lagre, da eksport af denne art igen var under kontrol.

Disse parter anførte endvidere, at eventuelle tidligere negative virkninger af eksporten af oplagrede materialer ikke burde have negative følger for de producenter i Rusland af ubearbejdet magnesium, som ikke havde medvirket i sådanne aktiviteter. Til støtte herfor anførte de, at parter, som ikke traditionelt udøvede virksomhed i denne sektor, stod bag denne eksport.

Selv om Kommissionen er ude af stand til at vurdere rigtigheden af ovennævnte udsagn, navnlig da visse påstande vedrører udviklingen efter undersøgelsesperioden, har den forsøgt at vurdere de eventuelle særlige virkninger af eksporten af ubearbejdet magnesium hidrørende fra de strategiske

lagre, der blev opretholdt i det tidligere Sovjetunionen. På grundlag af en analyse af Eurostats importstatistikker kan det fastslås, at ubearbejdet magnesium fra alle lande, som var en del af det tidligere Sovjetunionen, er blevet indført i Fællesskabet og angivet at have oprindelse i lande, som ifølge de foreliggende oplysninger ikke har nogen produktion af den pågældende vare. Den pågældende import til Fællesskabet udgjorde ca. 1 000 tons til en gennemsnitspris på ca. 1 700 ECU/ton. På grundlag af Eurostat konstateredes det, at de gennemsnitlige importpriser på magnesium med oprindelse i Rusland eller Ukraine var betydeligt højere.

De vigtigste eksportlande, som tegnede sig for mere end 90 % af importen fra ovennævnte ikke-producerende lande i undersøgelsesperioden, var Estland, Letland og Litauen. Den pågældende mængde udgjorde ca. 11 % af den samlede import til Fællesskabet med oprindelse i lande på det område, der udgjorde det tidligere Sovjetunionen.

Der var imidlertid intet, der tydede på, at nævnte import helt og holdent eller i væsentlig grad bestod af oplagret materiale, da de importerede mængder var betydelige, medens anvendelsen af sådant materiale i Fællesskabet som anført i betragtning 26 måtte anses for meget begrænset. I betragtning af, at langt den største del af denne eksport blev angivet som havende oprindelse i de tre baltiske stater, gennem hvilke de russiske producenter ifølge besvarelserne af spørgeskemaerne også kanaliserede en del af deres salg til Fællesskabet, må det anses for sandsynligt, at der var tale om eksport af materiale fremstillet for nylig og blot videresendt gennem ikke-producerende lande.

På den anden side bekræftedes det af oplysninger, indhentet som led i undersøgelsen, at der almindeligvis ydedes rabat på det oplagrede magnesium. Forskellen mellem importpriserne på materiale fra ovennævnte ikke-producerende lande og de lande, der er omfattet af den foreliggende antidumping-procedure, skulle således antyde, at materiale fra ikke-producerende lande kunne være oplagret materiale.

- (28) Kommissionen fastslår foreløbigt, at eksport af den pågældende vare, som angives at have oprindelse i ikke-producerende lande, ikke bør tages i betragtning ved fastsættelsen af eksportpriserne for de af undersøgelsen omfattede lande. I betragtning af de lave enhedspriser for denne import og usikkerheden om oprindelsen heraf, må det anses for muligt, at de pågældende varer hidrører fra nævnte lagre. Da mængden af oplagret magnesium som anført er mindsket betydeligt, og da salget heraf kun var et midlertidigt fænomen, ansås denne fremgangsmåde for at være den rimeligste.

b) Rusland

- (29) For at fastlægge omfanget af eksporten af ubearbejdet magnesium med oprindelse i Rusland analyserede Kommissionen oplysninger i Eurostat-stati-

stikkerne og oplysninger indgivet af de medvirkende russiske producenter om eksporten til Fællesskabet. Det fremgik heraf, at der var tale om betydelige afvigelser mellem de to sæt oplysninger; ifølge Eurostat var importen således væsentligt større end den eksport, der var indberettet af de russiske producenter. Kommissionen søgte derfor at fastlægge årsagen til denne uoverensstemmelse. Den undersøgte således navnlig, om eksporten af magnesium fra de strategiske lagerbeholdninger kunne forklare afgivelsen. Da det i forbindelse med undersøgelsen af det oplagrede materiale konstateredes, at magnesium hidrørende herfra typisk sælges til væsentligt lavere priser end nyligt fremstillet magnesium (jf. betragtning 26), og da Eurostat-importstatistikkerne angiver eksportpriser (ca. 1 900 ECU/ton), som ligger tæt op ad de priser, der er indberettet af de medvirkende russiske producenter, anså Kommissionen det ikke for realistisk at antage, at ovennævnte afvigelse kunne tilskrives import af ubearbejdet magnesium fra nævnte lagre.

- (30) Kommissionen noterede sig endvidere, at en russisk producent i besvarelsen af spørgeskemaet havde anført, at han havde solgt en betydelig mængde af den pågældende vare til købere uden for Fællesskabet, og at dette salg svarede til den pågældendes samlede eksport. De varer, der var omfattet af disse eksporttransaktioner, blev oplagt på frilager i Rotterdam, men den pågældende producent fakturerede det tilsvarende salg til købere med hjemsted uden for Fællesskabet. Nævnte producent havde under disse omstændigheder ikke anset dette salg for at være eksport til Fællesskabet, og han gjorde gældende, at de dertil svarende salgspriser og mængder ikke burde tages i betragtning ved fastsættelsen af eksportprisen eller de eksporterede mængder. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan det fastslås, at begge de pågældende købere er handelsselskaber, der ikke selv forarbejder varerne, men videresælger dem til andre brugere; producenten erklærede imidlertid, at han ikke kendte det endelige bestemmelsessted for de varer, der solgtes til disse selskaber.

Kommissionen fastslog imidlertid, at et af de pågældende selskaber (som er beliggende i Schweiz) var forretningsmæssigt forbundet med den russiske producent, så det må anses for rimeligt at antage, at producenten havde kendskab til det endelige bestemmelsessted for dette eksportsalg. Da det pågældende salg mængdemæssigt svarer til den mængde, hvormed Eurostat-tallene overstiger de importerede mængder, der er angivet af de russiske eksportører, anså Kommissionen den russiske producents salg til det forbundne selskab i Schweiz for at være eksportsalg til Fællesskabet.

- (31) Som konklusion anser Kommissionen det derfor for rimeligt at fastsætte eksportpriser og mængder på grundlag af alle de eksporttransaktioner, der er

indberettet af den ene af de russiske producenter, og på grundlag af det salg, som ifølge den anden producent var gået til det med ham forbundne selskab i Schweiz.

c) Ukraine

- (32) En ukrainsk producent gjorde gældende, at
- han havde solgt magnesium til købere i Fællesskabet, men anførte, at for så vidt angår en betydelig del af dette salg var han ikke bekendt med, om de pågældende varer faktisk var importeret til Fællesskabet, og at
  - han havde eksporteret en betydelig mængde magnesium til en køber uden for Fællesskabet, men anførte, at dette salg ikke burde betragtes som eksport til Fællesskabet, da der var tale om eksportsalg til et tredjeland, og producenten havde ingen indflydelse på varernes endelige bestemmelsessted.
- (33) For at undersøge producentens to påstande gennemgik Kommissionen Eurostats importstatistikker for magnesium med oprindelse i Ukraine. De importerede mængder på ca. 3 000 tons i undersøgelsesperioden var betydeligt højere end de mængder, som de ukrainske eksportører i alt havde angivet som eksporteret til kunder med henblik på forbrug i Fællesskabet.

Kommissionen fastslog endvidere på grundlag af de oplysninger, der var indgivet af den pågældende ukrainske producent vedrørende dennes salg til nævnte kunde i et tredjeland, at selv om varerne var faktureret til et selskab i et tredjeland, gik forsendelsen af de pågældende varer fra den ukrainske producent til den endelige bruger i Fællesskabet. Den ukrainske producent havde således klart kendskab til de pågældende varers bestemmelsessted. På grundlag af oplysninger indgivet af importører, der medvirkede i undersøgelsen, var det muligt at bekræfte ovennævnte undersøgelsesresultater.

På grundlag af ovenstående fastslog Kommissionen, at selv om den pågældende ukrainske producent solgte betydelige mængder magnesium gennem et selskab i et tredjeland, var han på salgstidspunktet fuldt ud bekendt med, at det pågældende salg var bestemt til eksport til Fællesskabet.

Samme konklusion gælder for producentens salg til kunder i Fællesskabet, hvorom han påstod, at han ikke havde kendskab til varernes endelige bestemmelsessted.

Under disse omstændigheder fastlagde Kommissionen eksportmængder og -priser for den ukrainske producent ved at betragte alle salgstransaktioner, for hvilke forsendelsesadressen var en kunde i Fællesskabet, som eksportsalg til Fællesskabet. På

denne måde blev afvigelsen mellem de af de ukrainske producenter meddelte oplysninger og Eurostat-tallene ubetydelig, hvilket antyder, at den benyttede fremgangsmåde afspejler den faktiske eksport til Fællesskabet af ubearbejdet magnesium med oprindelse i Ukraine.

d) Metode

- (34) Da al eksport gik til uafhængige importører i Fællesskabet, fastsattes eksportpriserne på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales, som angivet af de i undersøgelsen medvirkende producenter i eksportlandene. Hvor det var muligt, kontrolleredes disse eksportpriser ved sammenligning med oplysninger fra samarbejdsvillige importører.

3. Sammenligning

- (35) En række producenter i eksportlandene påstod, at den normale værdi fastsat på grundlag af situationen i et referenceland burde justeres for i overensstemmelse med Fællesskabets faste praksis at tage hensyn til naturlige komparative fordele i eksportlandene.

Det er korrekt, at sådanne krav er blevet imødekommet i relevante tilfælde, men det står klart, at sådanne naturlige komparative fordele ikke kan indbefatte omkostnings- eller prismæssige fordele for selskaber i lande uden markedsøkonomi. I den foreliggende antidumpingprocedure anses således hverken Rusland eller Ukraine for at være lande med markedsøkonomi, fordi hverken priser eller omkostninger på hjemmemarkedet kan danne et pålideligt grundlag for fastsættelsen af den normale værdi i betragtning af de respektive hjemmemarketers struktur.

- (36) På dette grundlag kan en række krav, der er fremsat af de pågældende eksportører, ikke godtages, da de vedrører visse omkostningsmæssige fordele, især med hensyn til:

- arbejdskraftomkostninger ved produktion
- afskrivninger
- miljøomkostninger
- salgsomkostninger
- råmaterialeomkostninger.

- (37) Hvad angår særlige, naturlige komparative fordele gjorde producenterne gældende, at de har fordele i henseende til:

- adgang til råmaterialer
- en effektiv energiudnyttelse i produktionsprocessen og
- størrelsen af det personale, der er beskæftiget i de pågældende selskaber.

Som en generel bemærkning til ovennævnte krav skal det anføres, at de pågældende producenter har fremført en række krav uden at fremlægge de nødvendige detaljerede kvantitative oplysninger til støtte herfor. Især to selskaber har afslået at give oplysninger om den nøjagtige størrelse af deres produktion med den begrundelse, at disse oplysninger er hemmelige. Uden sådanne oplysninger anser Kommissionen det imidlertid for umuligt at vurdere eventuelle fordele hidrørende fra størrelsen af denne produktion. Endvidere fremlagde to producenter oplysninger vedrørende en periode, der ikke var sammenfaldende med undersøgelsesperioden.

- (38) Kommissionen har ikke desto mindre analyseret situationen for producenterne i eksportlandene under samtidig hensyntagen til oplysninger, der er indsamlet af erhvervsanalytikere, og som er offentligt tilgængelige. Denne analyse førte til nedenstående konklusioner:

— I modsætning til producenten i Fællesskabet, der ved fremstillingen af magnesium anvender den termiske produktionsproces, som producenterne i eksportlandene påstår indebærer en ineffektiv udnyttelse af energien, anvender producenten i referencelandet en elektrolytisk produktionsproces. Samme produktionsproces anvendes af producenterne i eksportlandene. Der tages således automatisk hensyn til de omkostningsmæssige fordele, som de pågældende eksportører opnår ved anvendelse af denne produktionsproces.

— Medens producenterne i eksportlandene anvender carnalit som det vigtigste råmateriale for fremstillingen af magnesium, anvender producenten i referencelandet dolomit og havvand. Hvad angår produktionsprocessen fremgår det af de tekniske oplysninger, der er indsamlet som led i den foreliggende undersøgelse, at der ikke opnås nogen klar effektivitetsmæssig fordel ved at anvende det ene råmateriale frem for det andet. Med hensyn til adgangen til råmaterialer får producenten i referencelandet leveret dolomit fra en åben mine i dette land. Det andet råmateriale, dvs. havvand, findes i rigelige mængder, idet den pågældende producents fabriksanlæg ligger ved kysten. Eventuelle ulemper ved brugen af dolomit opvejes af den særligt lette adgang til havvand.

— Hvad angår effektiviteten i udnyttelsen af energien i referencelandets produktionsproces sammenholdt med energiudnyttelsen i eksportlandene fastslog Kommissionen på grundlag af oplysninger indgivet af producenten i referencelandet og af producenterne i eksportlandene, at der ikke var tale om nogen forholdsmæssig ulempe for producenten i referencelandet. Det fremgik tværtimod, at denne producent i sin produktionsproces udnyttede energien særdeles effektiv. Det skal i den forbindelse erindres at producenten i referencelandet anvender samme

grundlæggende produktionsteknologi som producenterne i eksportlandet, dvs. den elektrolytiske proces, der anses for mere effektiv i energiudnyttelsen end den alternative proces.

- (39) Som konklusion fastslår Kommissionen, at de forskellige påstande, som producenterne i eksportlandene har fremført vedrørende særlige naturlige komparative fordele, ikke er dokumenteret. Kommissionen finder det derfor ikke berettiget at foretage nogen justering i forbindelse med fastsættelsen af de pågældende normale værdier.

- (40) De ovenfor fastsatte eksportpriser justeredes ved i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9 og 10, i grundforordningen af tage hensyn til de faktiske transport-, forsikrings-, håndterings- samt laste- og andre omkostninger med henblik på at fastsætte eksportpriserne af grænse de pågældende lande, dvs. på samme niveau som den normale værdi.

Nogle eksportører gjorde gældende, at deres eksportsalg ikke fandt sted i samme handelsled som det, der var gældende for referencelandets producent for dennes hjemmemarkedssalg. De eksporterende producenter anførte navnlig, at deres salg gik til uafhængige handlende i Fællesskabet, hvorimod producenten i referencelandet solgte sit ubearbejdede magnesium til den endelige bruger.

Der er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9 og 10, taget hensyn til alle forskelle ved fastsættelsen af den normale værdi for producenten i referencelandet i forhandlerledet.

4. Dumpingmargen

- (41) Det fremgik af sammenligningen mellem eksportprisen og den normale værdi, at priserne af fabrikk for alle de pågældende producenters eksporttransaktioner var lavere end den normale værdi, og dumpingmargenen var således lig med det beløb, hvormed den normale værdi oversteg eksportprisen. Disse beløb blev sammenlagt for alle eksporttransaktioner, og den samlede dumpingmargen udtrykt i procent af den samlede værdi, cif Fællesskabets grænse, udgjorde:

— 1. Rusland :	55 %
— 2. Ukraine :	64 %.

IV. SKADE

A. Fællesskabsmarkedets størrelse

- (42) Ifølge de oplysninger, der er indgivet som led i den foreliggende antidumpingprocedure, om salget af ubearbejdet magnesium på fællesskabsmarkedet, og som fremgår af importstatistikkerne, udviser det samlede forbrug i Fællesskabet af ubearbejdet magnesium målt i tons følgende udvikling gennem fire år:

1990	1991	1992	1993
54 000	48 000	52 000	46 000

B. Kumulering af importen med oprindelse i de berørte lande

- (43) I overensstemmelse med fællesskabsinstitutionernes faste praksis undersøgte Kommissionen, om der burde foretages en kumulativ undersøgelse af følgerne for den pågældende erhvervsgrænse i Fællesskabet af importen af ubearbejdet magnesium fra de berørte to lande på grundlag af følgende kriterier:

- den absolutte og relative størrelse af importen fra de berørte lande i undersøgelsesperioden
- sammenligneligheden af de importerede varer i henseende til fysiske egenskaber og muligheden for, at de kan erstatte hinanden i det endelige anvendelsesformål
- lighedspunkter i afsætningsstrategi.

- (44) Hvad angår importen fra de to eksportlande i undersøgelsesperioden, var der for hvert af dem tale om ikke ubetydelige mængder sammenholdt med størrelsen af fællesskabsmarkedet, idet importen fra Rusland og Ukraine tegnede sig for en markedsandel på henholdsvis ca. 13 og 7 %.

Endvidere fremgik det af undersøgelsen, at priserne på de importerede varer med oprindelse i de to lande var lavere end fællesskabsproducenternes priser.

Endelig bekræftede undersøgelsen, at det ubearbejdede magnesium med oprindelse i de berørte lande er samme vare som det ubearbejdede magnesium, der sælges af EF-erhvervsgrænsen, jf. øvrigt betragtning 14.

- (45) Kommissionen fastslår derfor, at den pågældende import i overensstemmelse med fællesskabsinstitutionernes faste praksis bør kumuleres.

C. Dumpingimportens omfang og markedsandel i Fællesskabet

- (46) På grundlag af det i betragtning 26-33 omhandlede vedrørende de forskellige importkanaler har importen til Fællesskabet af ubearbejdet magnesium med oprindelse i Rusland og Ukraine målt i tons udvist en betydelig stigning, nemlig fra ca. 2 000 tons i 1991 til ca. 6 000 tons i 1992 og med en yderligere stigning til ca. 9 000 tons i

undersøgelsesperioden, altså en stigning på 50 % siden 1992.

På grundlag af det samlede synlige forbrug i Fællesskabet svarer denne udvikling til en stigning i dumpingimportens markedsandel fra 4 % i 1991 til 11 % i 1992 og 20 % i undersøgelsesperioden.

- (47) Kommissionen anser denne stigning i det samlede salg og i markedsandelen inden for en så kort periode for at være et vigtigt element i vurderingen af importens følgerne for den erhvervsgrænse i Fællesskabet, der fremstiller magnesium.

D. Priserne på dumpingvarerne

- (48) Priserne på ubearbejdet magnesium, der importeres fra Rusland og Ukraine, lå generelt på et lavt niveau og var væsentligt lavere end EF-erhvervsgrænsens priser. Det fremgik af en detaljeret sammenligning mellem eksportpriserne i undersøgelsesperioden og EF-producentens priser i samme handelsled og i påkommende tilfælde under hensyntagen til forskelle i varenes kvalitet, at der var tale om underbudsmargener på mellem 30 og 40 %. En sådan sammenligning fandt sted på grundlag af detaljerede salgsopgørelser fra de russiske og ukrainske eksportører og producenter og EF-producenten.

Det var ikke muligt at foretage en vurdering af prisudviklingen over en længere periode, dvs. fra 1990 til 1993, på grundlag af oplysningerne fra de berørte eksportører. På grundlag af data fra Eurostats importstatistikker for 1990 og 1991 (oplysninger vedrørende Sovjetunionen) og data indgivet af de berørte eksportører for 1992 og 1993 kan der opstilles følgende udviklingslinje for priserne i ecu pr. ton ubearbejdet magnesium, hvor 1990 anvendes som basisår:

1990	1991	1992	1993
100	95	94	91

E. EF-erhvervsgrænsens situation

- (49) EF-producentens samlede årsproduktion har været faldende fra 1990, og fra 1992 til undersøgelsesperioden var der tale om et særligt stort fald (25,1 %), nemlig fra 74 til 56 % af niveauet i 1990.
- (50) Sideløbende med produktionen har EF-producenternes salg til uafhængige kunder i Fællesskabet også været faldende fra 1990. Fra 1991 til 1992 var nedgangen 41,7 % og fra 1992 til undersøgelsesperioden 36,9 %, dvs. en nedgang fra indeks 50 til 32 mellem 1992 og undersøgelsesperioden (basisår 1990 = 100).

- (51) Selv om produktionen faldt betydeligt, var tilbagegangen i EF-erhvervsgrenens salg endnu større, hvilket havde til følge, at EF-erhvervsgrenens lagerbeholdninger voksede med 129,1 % fra 1991 til 1992 og med yderligere 1,2 % indtil undersøgelsesperioden.
- (52) Salgstilbagegangen medførte en nedgang i EF-producentens markedsandel fra 17 % i 1991 til 9 % i 1992 og 7 % i undersøgelsesperioden.
- (53) Som følge af lukning af et selskabs produktionsanlæg i Fællesskabet indskrænkedes EF-erhvervsgrenens samlede produktionskapacitet betydeligt i perioden fra 1990 til 1993, nemlig med ca. 30 %. Trods denne nedgang faldt den eneste tilbageværende EF-producents kapacitetsudnyttelsesgrad.
- (54) Lukningen af den ene EF-producents produktionsanlæg og indskrænkninger i den anden EF-producents produktion i takt med den stærkt forøgede import til meget lave priser resulterede i en betydelig nedgang i beskæftigelsen. Antallet af beskæftigede i denne erhvervsgren halveredes således mellem 1990 og 1993.
- (55) EF-erhvervsgrenens priser udtrykt som indekstal har udviklet sig således siden 1990 :

1990	1991	1992	1993
100	76	78	94

Denne prisudvikling viser EF-erhvervsgrenens forsøg på at mindske sine finansielle tab efter de betydelige prisfald i 1991 og 1992 i forhold til 1990. Prisstigningen i 1993 førte imidlertid til en yderligere tilbagegang i salget.

- (56) Den betydelige nedgang i produktion og salg, nedgangen i kapacitetsudnyttelse og stigningen i lagerbeholdningerne medførte betydelige tab for EF-producenterne i hele perioden fra 1990 og indtil undersøgelsesperioden på trods af bestræbelserne for at nedbringe omkostningerne gennem en betydelig reduktion af beskæftigelsen, forsøgene på at forbedre situationen ved prisforhøjelser mellem 1992 og 1993 og visse tekniske justeringer med henblik på at øge effektiviteten i produktionsprocessen. Denne negative udvikling i rentabiliteten har nu nået det punkt, hvor den tilbageværende producents overlevelse er i fare.

Under disse omstændigheder konkluderes det, at EF-erhvervsgrenen er påført væsentlig skade som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

V. ÅRSAGEN TIL SKADE

A. Dumpingimportens virkninger

- (57) Den hastige stigning i dumpingimporten af ubearbejdet magnesium med oprindelse i Rusland og Ukraine i løbet af en kort periode til priser, der var betydeligt lavere end EF-producenternes priser, faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation, navnlig nedgangen i markedsandelen og det betydelige prisfald på magnesiummarkedet i Fællesskabet mellem 1991 og undersøgelsesperioden.
- (58) Da magnesium er en råvare, er markedet herfor prisfølsomt, og visse sælgeres prisunderbud er derfor medvirkende til et generelt prisfald på markedet. Stillet over for lavprisimport med oprindelse i de berørte eksportlande havde EF-erhvervsgrenen valget mellem at fastholde sine priser med deraf følgende salgstilbagegang eller at tilpasse sine priser til de lave dumpingpriser uanset følgerne for rentabiliteten. Udviklingen i EF-erhvervsgrenens priser som anført i betragtning 55 viser, at erhvervsgrenen faktisk søgte at følge den nedadgående prisbevægelse i årene 1991 og 1992 med deraf følgende betydelige indtægtstab. I undersøgelsesperioden hævdede EF-erhvervsgrenen sine priser i et forsøg på at forbedre den finansielle situation efter gennemførelsen af et omstrukturingsprogram, men den led fortsat betydelige tab som følge af tilbagegang i salget. Det er værd at bemærke, at EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden ved salg til kunder uden for Fællesskabet var betydeligt højere. Denne prisforskel tyder på, at markedspriserne i Fællesskabet var særligt lave.
- (59) De russiske producenter anførte, at deres salg til Fællesskabet ikke kunne have forvoldt skade for EF-erhvervsgrenen, eftersom sidstnævnte solgte til andre segmenter af magnesiummarkedet, således at der var tale om meget begrænset direkte konkurrence mellem EF-erhvervsgrenen og de russiske producenter.
- (60) Kommissionen skal i den forbindelse anføre, at magnesium har særlige anvendelsesformål, som omhandlet i betragtning 11. Men som det konkluderedes i denne betragtning, er det ikke muligt at sondre mellem de forskellige anvendelsesformål for ubearbejdet magnesium. Endvidere fremgår det af undersøgelsen, at det magnesium, der eksporteres af eksportørerne i Rusland og Ukraine, er af standardkvalitet og sælges af importørerne til kunder, der udøver virksomhed i samme erhvervssektorer som EF-erhvervsgrenens kunder.

- (61) De russiske eksportører gjorde navnlig gældende, at det klagende selskab, PEM, som en del af en koncern leverer ubearbejdet magnesium til andre medlemmer af koncernen, hvilket har til følge, at selskabet for dette salg er afskærmet fra konkurrence fra importen fra de pågældende to eksportlande.
- (62) Hvad angår dette argument skal det anføres, at alle ansættelser af salget i den foreliggende undersøgelse vedrører EF-erhvervsgrenens salg til uafhængige kunder. I betragtning af den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen i forbindelse med dens salg udelukkende til uafhængige kunder, som tegnede sig for ca. halvdelen af salget, ansås det ikke for påkrævet at behandle spørgsmålet om hvorvidt salgstransaktionerne inden for den pågældende koncern fandt sted på normale forretningsmæssige vilkår.
- (63) Under alle omstændigheder skal det understreges, at eftersom markedet for ubearbejdet magnesium er meget gennemsigtigt, må import, der tegner sig for en betydelig markedsandel og afsættes til væsentligt lavere priser end EF-erhvervsgrenens priser, øve betydelig indflydelse på de priser, der kan opnås på markedet generelt.
- (65) Det anførtes i betragtning 42, at EF-markedet for ubearbejdet magnesium var kendetegnet ved visse udsving som følge af en generel nedgang i efterspørgslen, som medførte en generel indskrænkning af markedet.
- Denne generelle nedgang i efterspørgslen kunne forventes at øve indflydelse på EF-erhvervsgrenens faktiske produktion og salg, men den negative udvikling i EF-erhvervsgrenens markedsandel udviser imidlertid en udviklingstendens, som ikke blot kan forklares ved tilbagegangen i efterspørgslen.
- Hvad angår prisbevægelserne fremgår det af de prisforskelle, der er omhandlet i betragtning 58, at der var tale om usædvanligt store prisfald på EF-markedet.
- (66) Producenterne i Rusland gjorde gældende, at EF-erhvervsgrenens prekære situation udelukkende skyldtes et konjunkturbestemt tilbageslag på magnesiummarkedet. De pågældende eksportører konkluderede, at den forvoldte skade ikke kan tilskrives eksport med oprindelse i Rusland.
- (67) Kommissionen fastslår i den forbindelse, at det konjunkturbestemte tilbageslag absolut bidrog til EF-erhvervsgrenens vanskeligheder, men disse vanskeligheder forstærkedes betydeligt af dumpingimportens virkninger på magnesiummarkedet i Fællesskabet.

B. Andre faktorer

- (64) Kommissionen undersøgte, om andre faktorer end den pågældende dumpingimport, såsom import fra andre lande, EF-erhvervsgrenens egen adfærd, udviklingen på det pågældende EF-marked og eventuelle andre faktorer, kunne have forårsaget den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.
- (68) Der importeredes ubearbejdet magnesium til Fællesskabet fra andre magnesiumproducerende lande end Rusland og Ukraine i tidsrummet fra 1990 til undersøgelsesperioden. Udviklingen i denne import opgjort i tons er anført i nedenstående tabel:

	1990	1991	1992	1993
Brasilien	4	10	48	0
Canada	844	604	1 137	1 502
Kina	10	0	159	204
Indien	0	0	0	0
Israel	0	16	247	0
Norge	18 375	16 266	17 919	11 503
Amerikas Forenede Stater	13 082	7 332	8 953	7 180
ex-Jugoslavien	3 526	3 126	2 765	366

Denne import svarer til følgende markedsandele :

	1990	1991	1992	1993
Brasilien	0,0 %	0,0 %	0,1 %	0,0 %
Canada	1,6 %	1,3 %	2,2 %	3,2 %
Kina	0,0 %	0,0 %	0,3 %	0,4 %
Indien	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Israel	0,0 %	0,0 %	0,5 %	0,0 %
Norge	34,3 %	34,2 %	34,3 %	24,9 %
Amerikas Forenede Stater	24,4 %	15,4 %	17,1 %	15,5 %
ex-Jugoslavien	6,6 %	6,6 %	5,3 %	0,8 %

Det fremgår af disse tal, at den samlede import fra andre lande er faldet, således at markedsandelen for denne anden import også er faldet generelt. Dette gælder også for de enkelte lande med undtagelse af import med oprindelse i Canada. Importstatistikkerne viser imidlertid, at stigningen i importen fra Canada er langt mindre markant end stigningen i importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland og Ukraine, den canadiske markedsandel er forholdsvis beskeden, og importpriserne er væsentligt højere end de af undersøgelsen omfattede eksportørers priser. Endelig var Kommissionen ikke i besiddelse af oplysninger, der kunne give anledning til at fastslå, at import af den pågældende vare med oprindelse i Canada fandt sted til dumpingpriser.

Kommissionen konkluderede derfor, at importen fra andre lande ikke kunne være årsagen til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

C. Konklusion

- (69) Kommissionen nåede til den konklusion, at importen af store mængder ubearbejdet magnesium til lave priser og med oprindelse i Rusland og Ukraine særskilt betragtet har påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade. Det er samtidig fastslået, at EF-erhvervsgrenen er blevet påvirket af en negativ udvikling i form af et tilbageslag på markedet for ubearbejdet magnesium udløst af en generel tilbagegang i de magnesiumforbrugende industrier. Kommissionen fastslår imidlertid, at dette ikke ændrer den konklusion, at dumpingimporten fra de pågældende eksportlande har påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

VI. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (70) Det er formålet med antidumpingforanstaltninger at afhjælpe virkningerne af uredelig handelspraksis,

som er skadelig for en erhvervsgren i Fællesskabet. Foranstaltningerne skal genskabe en situation med effektiv konkurrence, der som sådan er i Fællesskabets interesse.

- (71) Som led i undersøgelsen er det fastslået, at der påførtes EF-erhvervsgrenen skade i form af tilbagegang i salg og markedsandel samt nedgang i produktion og beskæftigelse, hvilket tilsammen førte til betydelige finansielle tab. Uden foranstaltninger til afhjælpning af situationen vil EF-erhvervsgrenens overlevelse være truet, en følge som allerede er blevet foregribet af én EF-producents indstilling af produktionen.
- (72) De russiske producenter gjorde gældende, at den tilbageværende EF-producents produktionskapacitet var utilstrækkelig til at forsyne EF-markedet, og at import derfor var nødvendig for at tilfredsstille efterspørgslen efter ubearbejdet magnesium i Fællesskabet.

Endvidere anførte de russiske eksportører og russiske regeringsrepræsentanter, at det ikke ville være i Fællesskabets interesse at indføre antidumpingforanstaltninger som led i den foreliggende procedure, fordi de ville mindske konkurrencen på EF-markedet, hvor nu kun én producent udøver virksomhed. De pågældende russiske parter gjorde gældende, at det var særlig sandsynligt, at en sådan situation ville opstå under de nuværende omstændigheder på markedet, som efter en nedgangsperiode fra 1991 til undersøgelsesperioden er kendetegnet ved stor efterspørgsel, medens en række producenter verden over enten allerede har indstillet produktionen eller planlægger at gøre det med en deraf følgende udvidelse af kløften mellem udbud af og efterspørgsel efter ubearbejdet magnesium på verdensplan.

- (73) Hvad angår konkurrencesituationen på EF-markedet undersøgte Kommissionen, om vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger ville kunne føre til en situation, hvor den effektive konkurrence begrænsedes betydeligt. For det første må det anses for uberettiget at konkludere, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ville medføre en udelukkelse af de russiske og ukrainske eksportører fra EF-markedet, idet andre eksportører, som ikke sælger til dumpingpriser, er til stede på markedet. Endvidere er efterspørgslen på magnesiummarkedet i Fællesskabet traditionelt i vid udstrækning blevet tilfredsstillet ved import fra tredjelande, navnlig Norge og Amerikas Forenede Stater. I løbet af den periode, der strækker sig fra begyndelsen af 1991 til udgangen af undersøgelsesperioden, er der sket en forskydning mellem eksportlandene til fordel for import med oprindelse i de to eksportlande, der er omfattet af denne undersøgelse.

Det kan med rimelighed antages, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger, som genskaber en situation med redelige konkurrencevilkår, ikke vil medføre en begrænsning af konkurrencen ved at gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at opnå en urimelig forøgelse af sin markedsandel. Det kan derimod forventes, at traditionelle leverandører i andre eksportlande end dem, der er omfattet af denne antidumpingprocedure, vil genoptage eller øge deres eksport til EF-markedet. Selv om produktionen ganske vist er skåret ned i Japan, i det tidligere Jugoslavien, i Fællesskabet og i Amerikas Forenede Stater, har en producent i Canada påbegyndt en betydelig produktion i de senere år, og det er planlagt at sætte et helt nyt produktionsanlæg i drift i Israel i 1996. Kommissionen nåede derfor til den konklusion, at det ikke kan anses for realistisk at forvente akut forsyningsknaphed på markedet for ubearbejdet magnesium eller en begrænsning i antallet af konkurrenter. Denne konklusion underbygges af den kendsgerning, at den største kunde for leverandørerne af ubearbejdet magnesium er aluminiumsindustrien, som er sammensat af selskaber i en stærk forhandlingsposition som tåler sammenligning med magnesiumproducenternes.

- (74) Hvad angår brugerne af ubearbejdet magnesium, har ingen af dem fremlagt oplysninger for Kommissionen vedrørende antidumpingforanstaltningers følgevirkninger for deres situation. Det kan dog antages, at de på kort sigt har draget fordel af de lave priser på dumpingvarerne. Det skal imidlertid også erindres, at ubearbejdet magnesium til de vigtigste anvendelsesformål, dvs. fremstilling af aluminiumslegeringer og afsøvling af støbegods, kun tegner sig for en forholdsvis lille del af de samlede produktionsomkostninger, hvilket fører til den konklusion, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger som led i denne procedure i værste

fald vil have meget begrænsede følgevirkninger for brugerne.

Alt i alt finder Kommissionen derfor ikke, at de mulige begrænsede fordele for brugerne, hvis den nuværende situation opretholdes, er tilstrækkelig til ikke at indrømme EF-erhvervsgrenen beskyttelse mod illoyal konkurrence fra importen af ubearbejdet magnesium.

- (75) Som konklusion fastslår Kommissionen, at det er i Fællesskabets interesse at sikre den eneste tilbageværende EF-producents overlevelse og følgelig at indføre antidumpingforanstaltninger.

VII. MIDLERTIDIG TOLD

- (76) På grundlag af ovenstående konklusioner vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser undersøgte Kommissionen under hvilken form og i hvilket omfang, der bør indføres antidumpingforanstaltninger for at genskabe en situation med effektiv konkurrence på EF-markedet for ubearbejdet magnesium.

Der blev derfor foretaget en beregning af de priser, der ville sætte EF-erhvervsgrenen i stand til at opnå dækning for sine omkostninger og opnå en rimelig fortjeneste. Ved fastlæggelsen af produktionsomkostningerne udelukkede Kommissionen visse omkostninger, der påløb hos EF-producenten som følge af omstrukturingsbestræbelserne. Denne fremgangsmåde ansås for rimelig, fordi den sikrede, at omkostninger, der næppe ville påløbe igen i fremtiden, ikke indregnedes i indikativprisen. Kommissionen fandt det godtgjort, at EF-producenten i sine interne forretnings- og rentabilitetsfremskrivninger ikke tog hensyn til disse ekstraordinære omkostningsposter.

Hvad angår spørgsmålet om en rimelig fortjenstmargen, anvendte Kommissionen en sats på 5 % af omsætningen, en margin, som EF-erhvervsgrenen anså for at være det absolutte minimum, der var nødvendigt for at sikre virksomhedens videreførelse. Kommissionen finder, at en margin af denne størrelse er tilstrækkelig i betragtning af, at den pågældende vare befinder sig på et modent udviklingsstrin og kun nødvendiggør beskedne investeringer i forskning og udvikling samt produktionsudstyr.

- (77) På dette grundlag og under hensyntagen til den pågældende EF-erhvervsgrens produktionsomkostninger beregnedes der en mindste importpris, som ville gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen af hæve sine priser til et fortjenstgivende niveau.

Eftersom det konstateredes, at den deraf følgende skadestærskel er højere end dumpingmargenen for begge de berørte eksportlande, bør tolden i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i grundforordningen ikke være højere end dumpingmargenen.

I betragtning af den væsentlige skade der er påført EF-erhvervsgrenen, varens homogene karakter og de mulige prissvingninger, der måtte følge som resultat af efterspørgslen efter varer i senere led i produktionskæden, anses en variabel told for at være den bedst egnede foranstaltning i den foreliggende sag. Dette vil også gøre det muligt for de russiske og ukrainske eksportører at maksimere deres indtjening, samtidig med at det sikres, at skadelig dumping afhjælpes.

Under disse omstændigheder besluttede Kommissionen at indføre en variabel told i form af en mindstepris på 2 735 og 2 701 ECU pr. ton, cif Fællesskabets grænse, for importeret ubearbejdet magnesium med oprindelse i henholdsvis Rusland og Ukraine.

- (78) Af hensyn til en rimelig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Det skal endvidere anføres, at alle undersøgelsesresultater med henblik på denne forordning er foreløbige og eventuelt skal tages op til yderligere undersøgelse med henblik på indførelse af en endelig told, som Kommissionen måtte foreslå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af ubearbejdet magnesium, henhørende under

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1995.

KN-kode 8104 11 00 og 8104 19 00 og med oprindelse i Rusland og Ukraine.

2. For den i stk. 1 omhandlede vare med oprindelse i Rusland fastsættes antidumpingtolden til forskellen mellem en mindste importpris på 2 735 ECU pr. ton, og prisen cif Fællesskabets grænse i alle tilfælde, hvor prisen pr. ton, cif Fællesskabets grænse, er lavere end nævnte mindste importpris.

3. For den i stk. 1 omhandlede vare med oprindelse i Ukraine fastsættes antidumpingtolden til forskellen mellem en mindste importpris på 2 701 ECU pr. ton, og prisen cif Fællesskabets grænse, i alle tilfælde, hvor prisen pr. ton, cif Fællesskabets grænse, er lavere end nævnte mindste importpris.

4. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

5. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af de varer, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2998/95

af 20. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 1912/92, (EØF) nr. 1913/92, (EØF) nr. 2254/92, (EØF) nr. 2255/92, (EØF) nr. 2312/92 og (EØF) nr. 1148/93 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af De Kanariske Øer, Azorerne, Madeira og de oversøiske franske departementer med oksekød, for så vidt angår støttebeløbene

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2537/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og artikel 5, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2537/95, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer⁽⁴⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2598/95⁽⁵⁾, særlig artikel 4, stk. 5, og artikel 7 og 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Støtten for de produkter, der indgår i den foreløbige forsyningsopgørelse, og som stammer fra Fællesskabets marked, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1912/92⁽⁶⁾ og (EØF) nr. 2254/92⁽⁷⁾, begge senest ændret ved forordning (EF) nr. 798/95⁽⁸⁾, forordning (EØF) nr. 1913/92⁽⁹⁾ og (EØF) nr. 2255/92⁽¹⁰⁾, begge senest ændret ved forordning (EF) nr. 1668/95⁽¹¹⁾, og forordning (EØF) nr. 2312/92⁽¹²⁾ og (EØF) nr. 1148/93⁽¹³⁾, begge senest ændret ved forordning (EF) nr. 1669/95⁽¹⁴⁾;

den nuværende markedssituation i den pågældende sektor og navnlig noteringerne og priserne for de pågældende produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet fører efter en anvendelse af kriterierne for fastsættelse af fællesskabsstøtten til, at støtten til forsyning af henholdsvis De Kanariske Øer, Azorerne og de

oversøiske franske departementer med oksekød fastsættes til de i bilaget anførte beløb;

ifølge de begrundelser, som er fremlagt af de kompetente myndigheder, er det rimeligt at justere forsyningsopgørelserne for bestemte oversøiske departementer, for så vidt angår racerene avlsdyr og handyr til opfedning;

Forvaltningskomitéen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Bilag II og IIa til forordning (EØF) nr. 1912/92 affattes som anført i bilag I til nærværende forordning.
2. Bilag II til forordning (EØF) nr. 1913/92 affattes som anført i bilag II til nærværende forordning.
3. Bilag II til forordning (EØF) nr. 2254/92, (EØF) nr. 2255/92 og (EØF) nr. 2312/92 affattes som anført i bilag III til nærværende forordning.
4. Det i bilag III til forordning (EØF) nr. 1912/92 anførte støttebeløb ændres til det beløb, der er anført i bilag IV til nærværende forordning.
5. Bilag III til forordning (EØF) nr. 1913/92 affattes som anført i bilag V til nærværende forordning.
6. Bilag III til forordning (EØF) nr. 2312/92 affattes som anført i bilag VI til nærværende forordning.
7. Bilaget til forordning (EØF) nr. 1148/93 affattes som anført i bilag VII til nærværende forordning.

Artikel 2

Bilag I til forordning (EØF) nr. 2312/92 affattes som anført i bilag VIII til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 31.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 219 af 4. 8. 1992, s. 34.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 80 af 8. 4. 1995, s. 21.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 35.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 219 af 4. 8. 1992, s. 37.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 158 af 8. 7. 1995, s. 28.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 222 af 7. 8. 1992, s. 32.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 116 af 12. 5. 1993, s. 15.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 158 af 8. 7. 1995, s. 31.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

»BILAG II

Støtte, der ydes for de i bilag I omhandlede produkter, som stammer fra EF's marked

<i>(ECU/100 kg nettovægt)</i>	
Produktkode	Støtte
0201 10 00 110 (1)	65,5
0201 10 00 120	49,5
0201 10 00 130 (1)	88,5
0201 10 00 140	67,5
0201 20 20 110 (1)	88,5
0201 20 20 120	67,5
0201 20 30 110 (1)	65,5
0201 20 30 120	49,5
0201 20 50 110 (1)	111,5
0201 20 50 120	85,0
0201 20 50 130 (1)	65,5
0201 20 50 140	49,5
0201 20 90 700	49,5
0201 30 00 100 (2)	159,5
0201 30 00 150 (6)	95,5
0201 30 00 190 (6)	64,0
<hr/>	
0202 10 00 100	49,5
0202 10 00 900	67,5
0202 20 10 000	67,5
0202 20 30 000	49,5
0202 20 50 100	85,0
0202 20 50 900	49,5
0202 20 90 100	49,5
0202 30 90 400 (6)	95,5
0202 30 90 500 (6)	64,0
<hr/>	
1602 50 10 190	45,0
1602 50 31 195	33,5
1602 50 31 395	33,5
1602 50 39 195	33,5
1602 50 39 395	33,5
1602 50 39 495	33,5
1602 50 39 505	33,5
1602 50 39 595	33,5
1602 50 39 615	33,5
1602 50 39 625	15,0
1602 50 39 705	17,5
1602 50 80 195	33,5
1602 50 80 395	33,5
1602 50 80 495	33,5
1602 50 80 505	33,5
1602 50 80 515	15,0
1602 50 80 595	33,5
1602 50 80 615	33,5
1602 50 80 625	15,0
1602 50 80 705	17,5

N.B.: Produktkoderne og fodnoterne er anført i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2838/95 (EFT nr. L 296 af 9. 12. 1995, s. 1).

BILAG II a

Støtte, der ydes for bestemte forarbejdede produkter som er nævnt i bilag I, og som kommer fra EF's marked

(ECU/100 kg nettovægt)

Produktkode	Støtte
1602 50 10 120	95,5 ⁽⁹⁾
1602 50 10 140	84,5 ⁽⁹⁾
1602 50 10 160	68,0 ⁽⁹⁾
1602 50 10 170	45,0 ⁽⁹⁾
1602 50 31 125	107,5 ⁽⁹⁾
1602 50 31 135	68,0 ⁽⁹⁾
1602 50 31 325	96,5 ⁽⁹⁾
1602 50 31 335	61,0 ⁽⁹⁾
1602 50 39 125	107,5 ⁽⁹⁾
1602 50 39 135	68,0 ⁽⁹⁾
1602 50 39 325	96,5 ⁽⁹⁾
1602 50 39 335	61,0 ⁽⁹⁾

N.B. : Produktkoderne og fodnoterne er anført i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2838/95 (EFT nr. L 296 af 9. 12. 1995, s. 1).

BILAG II

•BILAG II

Støtte, der ydes for de i bilag I omhandlede produkter, som stammer fra EF's marked

(ECU/100 kg nettovægt)

Produktkode	Støtte
0201 10 00 110 ⁽¹⁾	65,5
0201 10 00 120	49,5
0201 10 00 130 ⁽¹⁾	88,5
0201 10 00 140	67,5
0201 20 20 110 ⁽¹⁾	88,5
0201 20 20 120	67,5
0201 20 30 110 ⁽¹⁾	65,5
0201 20 30 120	49,5
0201 20 50 110 ⁽¹⁾	111,5
0201 20 50 120	85,0
0201 20 50 130 ⁽¹⁾	65,5
0201 20 50 140	49,5
0201 20 90 700	49,5
0201 30 00 100 ⁽²⁾	159,5
0201 30 00 150 ⁽⁶⁾	95,5
0201 30 00 190 ⁽⁶⁾	64,0
0202 10 00 100	49,5
0202 10 00 900	67,5
0202 20 10 000	67,5
0202 20 30 000	49,5
0202 20 50 100	85,0
0202 20 50 900	49,5
0202 20 90 100	49,5
0202 30 90 400 ⁽⁶⁾	95,5
0202 30 90 500 ⁽⁶⁾	64,0

N.B.: Produktkoderne og fodnoterne er anført i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2838/95 (EFT nr. L 296 af 9. 12. 1995, s. 1).*

BILAG III

»BILAG II

Støtte, der kan ydes til tyre til opfedning, som leveres fra Fællesskabets marked

(ECU/dyr)

KN-kode	Støtte
ex 0102 90 05	46,5
ex 0102 90 29	93,0
ex 0102 90 49	124,0
0102 90 79	186,0*

BILAG IV

»BILAG III

Støtte, der kan ydes på De Kanariske Øer til racerent avlsvæg med oprindelse i Fællesskabet

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsvæg (*)	750

(*) Henførelse under denne underposition sker på betingelser fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser.

BILAG V

»BILAG III

DEL 1

Levering til Azorerne af racerent avlsvæg med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1996

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsvæg (*)	1 150	600

(*) Henførelse under denne underposition sker på betingelser fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser.

DEL 2

Levering til Madeira af racerent avlsvæg med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1996

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsvæg (*)	200	650

(*) Henførelse under denne underposition sker på betingelser fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser.

BILAG VI

BILAG III

DEL 1

Levering til Réunion af racerene avlsdyr med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1996

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsdyr (1)	300	1 000

DEL 2

Levering til Fransk Guyana af racerene avlsdyr med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1996

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsdyr (1)	350	1 000

DEL 3

Levering til Martinique af racerene avlsdyr med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1996

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsdyr (1)	40	1 000

DEL 4

Levering til Guadeloupe af racerene avlsdyr med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1996

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0102 10 00	Racerene avlsdyr (1)	50	1 000

(1) Henførelse under denne underposition sker på betingelser fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser.

BILAG VII

»BILAG

DEL 1

Levering til Guyana af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1995 til 30. juni 1996

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste ⁽¹⁾	16	1 000

DEL 2

Levering til Martinique af racerene avlsheste med oprindelse i Fællesskabet i perioden fra 1. juli 1995 til 30. juni 1996

(ECU/dyr)

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr, der skal leveres	Støtte
0101 11 00	Racerene avlsheste ⁽¹⁾	15	1 000

⁽¹⁾ Henførelse under denne underposition sker på de betingelser, der er fastsat i Rådets direktiv 90/427/EØF af 26. juni 1990 om zootekniske og genealogiske betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med enhovedede dyr (EFT nr. L 224 af 20. 8. 1990, s. 55).*

BILAG VIII**BILAG I****DEL 1**

Foreløbig forsyningsopgørelse for Réunion for tyre bestemt til opfedning for perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1996

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr
ex 0102 90	Kvæg bestemt til opfedning	600

DEL 2

Foreløbig forsyningsopgørelse for Guyana for tyre bestemt til opfedning for perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1996

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal dyr
ex 0102 90	Kvæg bestemt til opfedning	200

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2999/95

af 22. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2598/95⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 391/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2757/95⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til de oversøiske franske departementer (OD); under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til

forsyningerne til OD fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 391/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 43 af 19. 2. 1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 288 af 1. 12. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

(ECU/ton)

Produkt (KN-kode)	Støttebeløb			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Fransk Guyana	Réunion
Blød hvede (1001 90 99)	0,00	0,00	0,00	0,00
Byg (1003 00 90)	6,00	6,00	6,00	9,00
Majs (1005 90 00)	36,00	36,00	36,00	39,00
Hård hvede (1001 10 00)	0,00	0,00	0,00	0,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3000/95

af 22. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2537/95⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1832/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2758/95⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til De Kanariske Øer; under hensyn til ændringerne i priser og noter i den europæiske del af Fællesskabet og på

verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til De Kanariske Øer fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1832/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 10.⁽³⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1992, s. 26.⁽⁴⁾ EFT nr. L 288 af 1. 12. 1995, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(ECU/ton)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb
Blød hvede	(1001 90 99)	0,00
Byg	(1003 00 90)	3,00
Majs	(1005 90 00)	33,00
Hård hvede	(1001 10 00)	0,00
Havre	(1004 00 00)	8,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3001/95

af 22. december 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92
af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse land-
brugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira⁽¹⁾,
senest ændret ved Kommissionens forordning (EF)
nr. 2537/95⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1833/92⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 2759/95⁽⁴⁾, fast-
sættes støtten for levering af kornprodukter til Azorerne
og Madeira; under hensyn til ændringerne i priser og
noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og påverdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til Azorerne
og Madeira fastsættes på ny som anført i bilaget;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1833/92
erstattes af bilaget til denne forordning.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 10.⁽³⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1992, s. 28.⁽⁴⁾ EFT nr. L 288 af 1. 12. 1995, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira

(ECU/ton)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb	
		Destination	
		Acorerne	Madeira
Blød hvede	(1001 90 99)	0,00	0,00
Byg	(1003 00 90)	3,00	3,00
Majs	(1005 90 00)	33,00	33,00
Hård hvede	(1001 10 00)	0,00	0,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3002/95

af 22. december 1995

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2537/95⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 er det fastsat, at De Kanariske Øers risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl. a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/94⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2883/94⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af

det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2853/95⁽⁸⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedsituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til De Kanariske Øer fastsættes som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 296 af 17. 11. 1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 304 af 29. 11. 1994, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 299 af 12. 12. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(ECU/ton)

Produktkode	Støttebeløb
	De Kanariske Øer
Sleben ris (1006 30)	269,00
Brudris (1006 40)	59,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3003/95

af 22. december 1995

om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Acorerne og Madeira⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2537/95⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 er det fastsat, at Acorerne og Madeiras risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet; ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris; ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/92 af 16. juli 1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira vedrørende ris-produkter og om udarbejdelse af opgørelsen over forsyningsbehovene⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1683/94⁽⁶⁾, er der fastsat bestemmelser, der supplerer eller fraviger bestemmelserne i ovennævnte forordning;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁸⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2853/95⁽¹⁰⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedsituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til Acorerne og Madeira fastsættes som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for Acorerne og Madeira som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.
⁽²⁾ EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 10.
⁽³⁾ EFT nr. L 179 af 1. 7. 1992, s. 6.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 238 af 23. 9. 1993, s. 24.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 17. 7. 1992, s. 37.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 178 af 12. 7. 1994, s. 53.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
⁽⁸⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.
⁽⁹⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.
⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 299 af 12. 12. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Acorerne og Madeira

(ECU/ton)

Produktkode	Støttebeløb	
	Destination	
	Acorerne	Madeira
Sleben ris (1006 30)	269,00	269,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3004/95
af 22. december 1995
om ændring af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
fjerkrækød⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs,
Finlands og Sveriges tiltrædelse, og ved forordning (EF)
nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren er
fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2864/95⁽³⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 2902/95⁽⁴⁾;

anvendelsen af de i artikel 8 i forordning (EØF) nr.
2777/75 fastsatte kriterier på de oplysninger, som

Kommissionen for øjeblikket har kendskab til, fører til at
ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i over-
ensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til den ændrede forordning (EF) nr. 2864/95
fastsatte eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, i
forordning (EØF) nr. 2777/75 nævnte produkter ændres i
overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. december 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 300 af 13. 12. 1995, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 304 af 16. 12. 1995, s. 30.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om ændring af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren

Produktkode	Restitutionsbestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Restitutionsbestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
		ECU/100 stk.			ECU/100 kg
0105 11 11 000	01	2,00	0207 22 10 000	04	8,00
0105 11 19 000	01	2,00	0207 22 90 000	04	8,00
0105 11 91 000	01	2,00	0207 41 11 900	04	6,50
0105 11 99 000	01	2,00	0207 41 51 900	04	6,50
0105 19 10 000	01	3,50	0207 41 71 190	04	6,50
		ECU/100 kg	0207 41 71 290	04	6,50
0207 21 10 900	02	30,00	0207 42 10 990	04	15,00
	03	8,00	0207 42 51 000	04	6,50
0207 21 90 190	02	33,00	0207 42 59 000	04	6,50
	03	8,00			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Alle destinationer med undtagelse af Amerikas Forenede Stater

02 Angola, Saudi-Arabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater, Jordan, Yemen, Libanon, Iran, Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Rusland, Usbekistan og Tadsjikistan

03 Alle destinationer med undtagelse af Amerikas Forenede Stater, Bulgarien, Polen, Ungarn, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet, og destinationerne nævnt under 02

04 Alle destinationer med undtagelse af Amerikas Forenede Stater, Bulgarien, Polen, Ungarn, Rumænien, Slovakiet og Tjekkiet.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 2815/95 overholdes.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3005/95

af 22. december 1995

om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om eksportlicenser for fjerkrækødssektoren kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1372/95 af 16. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportlicenser for fjerkrækødssektoren⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2841/95⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 1372/95 er der fastsat særlige foranstaltninger, når ansøgningerne om eksportlicens omfatter mængder og/eller udgifter, der overskrider eller vil kunne overskride den normale afsætning under hensyntagen til de begrænsninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 12, i Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75⁽³⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse og ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽⁴⁾, og/eller de tilhørende udgifter i den pågældende periode;

markedet for visse fjerkrækødsprodukter er præget af usikkerhed; de restitutioner, der for tiden gælder for disse produkter, kan medføre ansøgning om eksportlicenser i spekulationsøjemed; udstedelsen af licenser for de mængder, der blev anmodet om fra den 18. til den 20. december 1995, kan medføre en overskridelse af de

mængder, der svarer til den normale afsætning af de pågældende produkter; de ansøgninger for de pågældende produkter, som eksportlicenserne endnu ikke er udstedt for, bør afvises, og de antagelseskoefficienter, der skal anvendes på visse mængder, der er anmodet om, bør fastsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med hensyn til ansøgningerne om eksportlicenser, der blev indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1372/95 for fjerkrækødssektoren:

- 1) antages de ansøgninger, der blev indgivet fra den 18. til den 20. december 1995, med en koefficient på 100 % for kategori 3, 4, 5, 7 og 8, der er omhandlet i bilag I til nævnte forordning
- 2) tages de ansøgninger, der er til behandling, og hvor udstedelsen skulle være sket fra den 25. december 1995 for kategori 6, der er omhandlet i bilag I til nævnte forordning, ikke til følge.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. december 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 133 af 17. 6. 1995, s. 26.

⁽²⁾ EFT nr. L 296 af 9. 12. 1995, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3006/95

af 22. december 1995

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1530/95⁽²⁾, særlig
artikel 14, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1418/76
kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som
gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt
i artikel 1 i forordningen og priserne for disse produkter
inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 14, stk. 4, i Rådets forordning (EØF)
nr. 1418/76 skal restitutionerne fastsættes under hensyn-
tagen til situationen og den forventede udvikling, dels for
så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og
deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt
angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet;
ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre lige-
vægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt
angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de
påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at
undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽³⁾ fast-
sættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for
hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden
bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal
nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af
den udførte ris end dette maksimale indhold;

i artikel 14, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1418/76 fast-
sættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved
beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt, at differentiere

restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelses-
sted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret
langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en
særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om
måneden; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller
priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁴⁾, ændret ved
forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁵⁾, er der udstedt forbud mod
handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føde-
rative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro);
dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er
udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7
og i Rådets forordning (EF) nr. 2815/95⁽⁶⁾; der bør tages
hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af
de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte
produkter med undtagelse af de produkter, der er nævnt i
stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 5.
⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 297 af 9. 12. 1995, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om fastsættelse af eksportrestitutioner for ris og brudris

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
1006 20 11 000	01	204,00	1006 30 65 100	01	255,00
1006 20 13 000	01	204,00		02	261,00
1006 20 15 000	01	204,00		03	266,00
1006 20 17 000	—	—		04	255,00
1006 20 92 000	01	204,00	1006 30 65 900	01	255,00
1006 20 94 000	01	204,00		04	255,00
1006 20 96 000	01	204,00	1006 30 67 100	—	—
1006 20 98 000	—	—	1006 30 67 900	—	—
1006 30 21 000	01	204,00	1006 30 92 100	01	255,00
1006 30 23 000	01	204,00		02	261,00
1006 30 25 000	01	204,00		03	266,00
1006 30 27 000	—	—		04	255,00
1006 30 42 000	01	204,00	1006 30 92 900	01	255,00
1006 30 44 000	01	204,00		04	255,00
1006 30 46 000	01	204,00	1006 30 94 100	01	255,00
1006 30 48 000	—	—		02	261,00
1006 30 61 100	01	255,00		03	266,00
	02	261,00		04	255,00
	03	266,00	1006 30 94 900	01	255,00
	04	255,00		04	255,00
1006 30 61 900	01	255,00	1006 30 96 100	01	255,00
	04	255,00		02	261,00
1006 30 63 100	01	255,00		03	266,00
	02	261,00		04	255,00
	03	266,00	1006 30 96 900	01	255,00
	04	255,00		04	255,00
1006 30 63 900	01	255,00	1006 30 98 100	—	—
	04	255,00	1006 30 98 900	—	—
			1006 40 00 000	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia
- 02 Zone I, II, III, VI, Ceuta og Melilla
- 03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar
- 04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 2815/95 overholdes.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3007/95

af 22. december 1995

om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1863/95⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1530/95⁽⁴⁾, særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarehjælp⁽⁵⁾ er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen;

med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarehjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarehjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes;

de almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1418/76 for eksport-

restitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer;

i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1418/76 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris;

de i denne forordning fastsatte restitutioner gælder uden differentiering for alle bestemmelsessteder;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

De i denne forordning fastsatte restitutioner betragtes ikke som restitutioner, der differentieres efter bestemmelsessted.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 288 af 25. 10. 1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger

<i>(ECU/ton)</i>	
Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 400	0,00
1001 90 99 000	0,00
1002 00 00 000	35,00
1003 00 90 000	0,00
1004 00 00 400	7,00
1005 90 00 000	30,00
1006 20 92 000	216,80
1006 20 94 000	216,80
1006 30 42 000	—
1006 30 44 000	—
1006 30 92 100	271,00
1006 30 92 900	271,00
1006 30 94 100	271,00
1006 30 94 900	271,00
1006 30 96 100	271,00
1006 30 96 900	271,00
1006 40 00 000	—
1007 00 90 000	30,00
1101 00 15 100	0,00
1101 00 15 130	0,00
1102 20 10 200	42,00
1102 20 10 400	36,00
1102 30 00 000	—
1102 90 10 100	0,00
1103 11 10 200	0,00
1103 11 90 200	0,00
1103 13 10 100	54,00
1103 14 00 000	—
1104 12 90 100	8,26
1104 21 50 100	0,00

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3008/95

af 22. december 1995

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1740/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. december 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 18. 7. 1995, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. december 1995 om faste importværdier med henblik
på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
KN-kode	Tredjelands- kode (1)	Fast importværdi	KN-kode	Tredjelands- kode (1)	Fast importværdi
0702 00 50	052	67,0	0805 30 40	022	73,4
	060	80,2		052	72,7
	064	59,6		204	53,2
	066	41,7		388	67,5
	068	62,3		400	98,6
	204	101,7		512	54,8
	208	44,0		520	66,5
	212	117,9		524	100,8
	624	345,9		528	94,7
	999	102,3		600	79,0
0707 00 40	052	84,4	624	78,0	
	053	166,9	999	76,3	
	060	61,0	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	65,4
	066	53,8		064	78,6
	068	60,4		388	39,2
	204	49,1		400	75,1
	624	118,7		404	55,2
	999	84,9		508	68,4
0709 10 40	220	244,5		512	51,2
	999	244,5		524	57,4
0709 90 79	052	79,1	528	48,0	
	204	77,5	728	107,3	
	412	54,2	800	78,0	
	624	172,6	804	21,0	
0805 10 61, 0805 10 65, 0805 10 69	999	95,9	999	62,1	
	052	41,3	0808 20 67	052	143,7
	204	49,0		064	73,6
	388	40,5		388	79,6
	600	58,4		400	104,7
	624	46,6		512	89,7
999	47,2	528		84,1	
0805 20 31	052	77,3	624	79,0	
	204	77,8	728	115,4	
	624	79,7	800	55,8	
	999	78,3	804	112,9	
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	60,5	999	93,8	
	464	87,6			
	624	100,6			
	999	82,9			

(1) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 3079/94 (EFT nr. L 325 af 17. 12. 1994, s. 17). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 1995

om udnævnelse af medlemmer af De Europæiske Fællesskabers Revisionsret

(95/550/EF, Euratom, EKSF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 45 B, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 188 B, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 160 B, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, særlig artikel 22,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelser⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Tjenesteperioden for Bernhard Friedmann, Constantinos Androutsopoulos, Daniel Strasser, Maurice Thoss, André J. Middelhoek, Hubert Weber og John Wiggins udløber den 20. december 1995;

der skal således foretages nyudnævnelser —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Følgende udnævnes til medlemmer af Revisionsretten for perioden fra den 1. januar 1996 til og med den 31. december 2001:

- Bernhard Friedmann,
- Kalliopi Nikolaou,
- Jean-François Bernicot,
- François Colling,
- Maarten B. Engwirda,
- Hubert Weber,
- John Wiggins.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1995.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

⁽¹⁾ Udtalelser afgivet den 14. december 1995; endnu ikke offentliggjort i Tidende.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. november 1995

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85

(IV/34.179, 34.202, 216 — Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf og Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(95/551/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af traktatens artikler 85 og 86⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 3, stk. 1, og artikel 15, stk. 2,

under henvisning til den klage og anmodning om foreløbige foranstaltninger, som M.W.C.M. van Marwijk o.a. indgav den 13. januar 1992, og under henvisning til de vedtægter og reglementer, som henholdsvis Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf og Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven anmeldte den 15. januar 1992 og 6. februar 1992,

efter at have givet de berørte parter lejlighed til at udtale sig om de klagepunkter, som Kommissionen har fremført, jf. artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17 og Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17⁽²⁾,

efter at have hørt Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

Klagen

- (1) Den 13. januar 1992 indgav M.W.C.M. van Marwijk og ti andre virksomheder en klage samt en anmodning om foreløbige foranstaltninger, fordi de

mente, at Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven, i det følgende benævnt FNK, og Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf, i det følgende benævnt SCK, overtrådte EF-traktatens konkurrenceregler ved at udelukke virksomheder, der ikke er certificeret af SCK, fra udlejning af mobilkraner og ved at foreskrive faste priser i henhold til disse to sammenslutningers vedtægter og reglementer.

De anmeldte aftaler

- (2) SCK's vedtægter⁽³⁾ og reglement vedrørende certificering af kranudlejningsvirksomheder⁽⁴⁾, inklusive forskellige bilag, hvoraf de vigtigste er kravene til certificering, blev anmeldt til Kommissionen den 15. januar 1992. FNK's vedtægter⁽⁵⁾ og interne reglement⁽⁶⁾ blev anmeldt den 6. februar 1992. I begge tilfælde blev der anmodet om negativattest, subsidiært fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3.

FNK

FNK-reglerne omfatter i deres anmeldte udgave blandt andet en forpligtelse for FNK-medlemmer til at følge acceptable priser ved udlejning og til at anvende FNK's almindelige betingelser (artikel 3, litra b) og c), i FNK's interne reglement), som indeholder bestemmelser vedrørende priserne, og en forpligtelse for FNK-medlemmer til først og fremmest at gøre brug af andre medlemmer ved leje af ekstra kraner (artikel 3, litra a), i FNK's interne reglement).

SCK

SCK-reglerne omfatter i deres anmeldte udgave blandt andet et forbud mod, at virksomheder, der er

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

⁽³⁾ Af 9. januar 1992.

⁽⁴⁾ Af 1. januar 1992.

⁽⁵⁾ Af 17. juli 1989.

⁽⁶⁾ Af 31. oktober 1988.

tilsluttet SCK, lejer ekstra kraner hos ikke-tilsluttede virksomheder (det såkaldte lejeforbud i artikel 7, andet led, i SCK's reglement vedrørende certificering af kranudlejningsvirksomheder).

Parterne

- (3) Klagerne er virksomheder, der udlejer mobilkraner. På det tidspunkt, hvor klagen blev indgivet, var ni af klagerne etableret i Nederlandene, to i Belgien, og ingen af klagerne var medlem af FNK eller tilsluttet SCK. Siden klagen blev indgivet i januar 1992 er tre af de klagende kranudlejningsvirksomheder blevet medlem af FNK, og en har tillige tilsluttet sig SCK.
- (4) FNK er en sammenslutning af virksomheder, der udlejer mobilkraner. Den blev oprettet den 13. marts 1971 og er hjemmehørende i Culemborg. Ifølge vedtægterne har FNK til formål at varetage kranudlejningsvirksomhedernes interesser, i særdeleshed FNK-medlemmernes, og fremme kontakt og samarbejde mellem medlemmerne i videste forstand. Ifølge vedtægterne kan virksomheder, der er etableret uden for Nederlandene, ikke være medlem af FNK. Medio 1994 havde sammenslutningen 196 medlemmer.
- (5) SCK, som er hjemmehørende på samme adresse i Culemborg, blev oprettet den 13. juli 1984. Det er en sammenslutning, som ifølge vedtægterne har til formål at fremme og opretholde kvaliteten af kranudlejningsvirksomheder⁽¹⁾. Til det formål har SCK oprettet et privatretligt certificeringssystem på frivilligt grundlag. Medio 1994 var 190 virksomheder tilsluttet SCK, hvoraf de fleste tillige er medlem af FNK⁽²⁾.

Markedet

- (6) De pågældende kraner anvendes hovedsagelig i byggesektoren, den petrokemiske industri og transportsektoren i Nederlandene. I kranudlejningssektoren foregår der en omfattende leje af kraner fra andre kranudlejere. For så vidt angår rationalisering af materiale og optimal kapacitetsudnyttelse kan midlertidig leje af (ekstra) kraner være mere fordelagtig end køb. På anmeldelsestidspunktet var der

ifølge FNK ca. 350 kranudlejningsvirksomheder i Nederlandene med en samlet omsætning på omkring 450 mio. ECU. I en uafhængig erhvervsundersøgelse fra 1990 blev FNK-medlemmernes og de SCK-certificerede virksomheders markedsandel anslået til 78 %⁽³⁾. På grundlag af det anslåede samlede antal kraner i Nederlandene, som er beregnet til kranudlejning (ca. 3 000), og FNK-medlemmernes antal kraner (1 544), anslår FNK og SCK, at de i 1992 tegnede sig for ca. 51 % af markedet⁽⁴⁾. Ifølge FNK anvendes de fleste kraner som følge af transportproblemer inden for en radius af ca. 50 km, hvorved markedsandelen i Nederlandene for virksomheder fra andre medlemsstater begrænses til områder nær den belgiske og tyske grænse.

Kontrol fra myndighedernes side

- (7) I henhold til Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet) (lov om arbejdsforhold) skal arbejdsgiveren drage omsorg for, at de redskaber, som han anvender, er hensigtsmæssigt og solidt konstrueret. Han er endvidere forpligtet til at lade disse redskaber underkaste periodiske eftersyn. I forskellige sikkerhedsbekendtgørelser baseret på Arbowet er denne regel nærmere beskrevet. Der skal her nævnes Veiligheidsbesluit voor fabrieken of werkplaatsen og Veiligheidsbesluit restgroepen, hvori der fastsættes forskrifter med hensyn til sikker konstruktion og sikker anvendelse af hejsekraner og hejseapparater. Disse forskrifter er beskrevet i detaljer i ministerielle bestemmelser og forskellige bekendtgørelser fra arbejdstilsynet for de forskellige kraners og hejseapparaters vedkommende under hensyntagen til kravene i Rådets direktiv 89/392/EØF⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 93/68/EØF, vedrørende maskiner. Tyskland og Belgien har et tilsvarende lovfæstet system.

⁽¹⁾ Oprindeligt havde SCK til formål at fremme og opretholde kvaliteten af kranudlejningsvirksomheder i Nederlandene. Ved en ændring af vedtægterne den 9. januar 1992 er ordene »i Nederlandene« udgået.

⁽²⁾ Af de 190 virksomheder, der var tilsluttet SCK pr. 21. juli 1994, var der kun syv, der ikke var medlem af FNK. Omvendt var kun tolv af de 196 FNK-medlemmer ikke certificeret af SCK pr. 21. juli 1994.

⁽³⁾ Ifølge denne NMB-erhvervsundersøgelse (NMB: Nederlandse Middenstands Bank) var der i 1990 240-280 aktive kranudlejningsvirksomheder, hvoraf godt 170 var tilsluttet FNK. Samtidig anslø NMB FNK's markedsandel for 1989 til 78 % (344 mio. 440 mio. hfl) på grundlag af følgende faktorer: den gennemsnitlige omsætning pr. kran var 254 000 hfl. 1 354 kraner var ejet af FNK-medlemmer, og det er forholdsvis små virksomheder, der ikke er medlem af FNK.

Ifølge slutrapporten om en fornyet vurdering af SCK fra certificeringsrådet (Raad voor de Certificatie) af 11. januar 1993 ejes ca. 70 % af de kraner, der udlejes i Nederlandene, af virksomheder, som er certificeret af SCK.

⁽⁴⁾ Ifølge KeBoMas årsrapport for 1992 er der 3 432 mobilkraner i Nederlandene, hvoraf der ifølge FNK/SCK er ca. 3 000, der er beregnet til udlejning.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 9. EFT nr. L 220 af 30. 8. 1993, s. 1. I en tidligere ændring (direktiv 91/368/EØF, EFT nr. L 198 af 22. 7. 1991, s. 16) er hejsekraner lagt ind under direktivets anvendelsesområde.

Den lovpligtige kontrol af kraner og hejseapparater finder sted inden første ibrugtagning⁽¹⁾ og efterfølgende først efter tre år og derefter hvert andet år. Ifølge Veiligheidsbesluit voor fabrieken of werkplaatsen godkendte ministeren for sociale anliggender i 1982 KeBoMa (Keuring BouwMachines) i Ede som kontrol- og prøvningsinstitut for blandt andet mobilkraner og hejseapparater⁽²⁾. KeBoMa er den eneste kontrolinstans, som myndighederne har udpeget og godkendt til at foretage denne kontrol⁽³⁾. I tilfælde af alvorlige mangler skal KeBoMa underrette arbejdstilsynet. Foruden den lovpligtige kontrol, der foretages af KeBoMa, skal arbejdsgiveren mindst én gang om året lade kranerne vurdere af en sagkyndig, der efter arbejdstilsynets mening er tilstrækkelig kvalificeret hertil⁽⁴⁾.

FNK's og SCK's struktur

- (8) SCK er godkendt som certificeringsinstitut af certificeringsrådet (Raad voor de Certificatie), hvilket blandt andet indebærer, at det ifølge certificeringsrådet opfylder kravene til uafhængighed.
- (9) Dette ændrer ikke ved den kendsgerning, at der består nære bånd mellem FNK og SCK. Fra oprettelsen af SCK til den 15. december 1987 blev SCK's ledelse udelukkende udpeget og afskediget af FNK's daglige ledelse, jf. vedtægterne. Siden vedtægtsændringen af 15. december 1987 har SCK-ledelsen selv udfyldt de ledige pladser, men medlemmer af ledelsen, der stammer fra branchen (halvdelen af SCK's ledelse), blev indtil den 20. juni 1994 udpeget efter bindende indstilling af FNK. Først den 20. juni 1994 afskaffedes den bindende karakter af denne indstilling. Indtil den 20. juni 1994 havde FNK således en afgørende indflydelse på udpegningen af mindst halvdelen af SCK's ledelse. Da SCK's ledelse ifølge vedtægterne træffer beslutninger med simpelt flertal, følger det heraf, at ledelsen faktisk ikke kan træffe nogen beslutninger uden FNK's godkendelse.

Ledelsen bistås af et rådgivende organ, som siden den 20. juni 1994 har været anført i SCK's

vedtægter som College van Deskundigen, og hvis medlemmer udpeges og afskediges af SCK's bestyrelse — indtil den 15. december 1987 i samråd med FNK's daglige ledelse, og fra den dato og til den 20. juni 1994 efter samråd med FNK, som også selv kan indstille kandidater. Det rådgivende organ består af otte medlemmer, hvoraf to kommer fra selve FNK, tre af tilknyttede organisationer og (sammenslutninger af) virksomheder, der indgår kontrakter med kranudlejningsvirksomheder, samt tre øvrige medlemmer. Det rådgivende organs opgave er blandt andet at rådgive SCK's ledelse med hensyn til arten og indholdet af certificeringssystemet og fastsættelsen af de krav og undersøgelsesmetoder, der ligger til grund for certificeringssystemet. Udtalelser fra det rådgivende organ er af bindende karakter (artikel 2 i reglementet for det rådgivende organ).

Individuelle certificeringsbeslutninger træffes af certificeringskommissionen (Certificatiecommissie), der består af to medlemmer af ledelsen, som ikke stammer fra branchen (men hvoraf en er en tidligere repræsentant for en ordregiver), og formanden for College van Deskundigen, Certificeringskommissionen udpeges af SCK's ledelse.

I anmeldelsen har SCK udtrykkelig gjort opmærksom på, at SCK er oprettet på FNK's initiativ⁽⁵⁾. Desuden fremgår det tydeligt af stiftelsesvedtægterne, at SCK er oprettet på FNK's foranledning. De to organisationer har samme adresse, sekretariat og — indtil 1. januar 1993 — samme telefonnummer⁽⁶⁾. Begge organisationers vedtægter og reglementer blev anmeldt af den samme repræsentant og i samme form. De samme repræsentanter besvarede på såvel FNK's som SCK's vegne klagepunkterne af 16. december 1992 og klagepunkterne af 21. oktober 1994. Frem til september 1987 skulle ansøgeren være medlem af FNK for at kunne blive certificeret af SCK. Indtil oktober 1993 var indehavere af SCK-certificeringer forpligtet til at følge FNK's almindelige betingelser.

Fra september 1987 til 1. januar 1992 var det ca. tre gange så billigt for FNK-medlemmer som for ikke-FNK-medlemmer at deltage i SCK's certificeringsprojekt, og i samme periode modtog SCK et tilskud fra FNK. SCK modtog fra 1985 til 1987 ligeledes et tilskud fra den nederlandske stat.

(1) Godkendelsespligten inden første ibrugtagning gælder ifølge maskindirektivet (jf. fodnote 5, s. 80) fra 1. januar 1993 ikke længere for hejsekraner, der er forsynet med et EF-mærke og er ledsaget af en EF-overensstemmelseserklæring som omhandlet i direktiv 89/392/EØF.

(2) Godkendelsesbeslutning fra statssekretæren for sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold af 18. februar 1982, nr. 230677 (Stcrt. 77).

(3) Jaarverslag 1992 stichting KeBoMa, side 1.

(4) En sådan sagkyndig kan f.eks. være leverandøren af kranen, men i praksis benyttes for det meste også KeBoMa.

(5) Jf. punkt 4 i anmeldelsen. Dette fremgår tillige eksplicit af certificeringsrådets slutrapport vedrørende en fornyet vurdering, se note 3, s. 80.

(6) Ifølge en skrivelse af 21. juli 1994 har SCK ganske vist benyttet en anden postadresse siden 1. januar 1993.

FNK's og SCK's adfærd

FNK

- (10) Ifølge vedtægterne har FNK til formål at fremme kranudlejningsvirksomheders interesser i almindelighed og medlemmernes i særdeleshed samt sørge for kontakt og samarbejde mellem medlemmerne i bredest mulig forstand. Målsætningerne og den måde, hvorpå disse skal realiseres, er beskrevet i vedtægterne og det interne reglement. Ifølge vedtægternes artikel 6, stk. 1, er beslutninger, der er truffet i overensstemmelse med vedtægterne og reglementerne, bindende for medlemmerne. Et medlem, som handler i strid hermed, kan fratages medlemsskabet, jf. artikel 10, stk. 1, litra d).

I FNK's interne reglement var der fra 15. december 1979 til 28. april 1992 en bestemmelse, hvorefter FNK-medlemmer var forpligtet til først og fremmest at gøre brug af andre medlemmer ved leje og udlejning af kraner, samt en bestemmelse, hvorefter FNK-medlemmer skulle følge »acceptable« priser. Desuden offentliggjorde FNK indtil 1992 omkostningskalkuler med deraf følgende vejledende priser i sin håndbog. Ifølge en uafhængig undersøgelse i denne sektor lå disse vejledende priser som helhed over markedspriserne⁽¹⁾. Indtil 1992 foregik der regelmæssigt forhandlinger mellem kranudlejningsvirksomheder med bestemte kran kategorier om disse vejledende priser samt modregningspriserne, dvs. priser, der gælder ved kranudlejningsvirksomhedernes indbyrdes leje og udlejning af kraner. Disse priser lå som helhed lidt under de vejledende priser, men over markedsprisen⁽²⁾. FNK's deltagelse i kranudlejningsvirksomhedernes forhandlinger om priserne fremgår blandt andet af det forhold, at FNK stillede sit sekretariatskontor til rådighed for sådanne forhandlinger, samt det forhold, at en af FNK's sekretariatsmedarbejdere havde til opgave at aflægge rapport og varetage de øvrige administrative opgaver⁽³⁾.

Desuden er FNK-medlemmer i henhold til det interne reglement forpligtet til at følge de af FNK opstillede almindelige betingelser⁽⁴⁾. Disse almindelige betingelser indeholder detaljerede bestemmelser vedrørende priser; således fastsættes der bl.a. regler for mindsteudlejningsperioder, prisforhøjelser for søn- og helligdage og annulleringsom-

kostninger, og der henvises til FNK's vejledende priser.

I Utrechtse arrondissementrechtsbanks kendelse om foreløbige retsmidler af 11. februar 1992 blev FNK bl.a. pålagt ikke at anvende bestemmelsen om først og fremmest at gøre brug af andre medlemmer og systemet med vejledende priser og modregningspriser.

SCK

- (11) Ifølge vedtægterne er målet for SCK at fremme og opretholde kvaliteten af kranudlejningsvirksomheder. Dette mål skal realiseres gennem indførelse af forskrifter i form af et reglement vedrørende indretningen af kranudlejningsvirksomheden, et certificeringssystem og et kontrolsystem for at sikre, at forskrifterne overholdes. Certificeringen angår kontrollen af visse aspekter af selve kranudlejningsvirksomheden: overholdelse af lovgivningen vedrørende indbetaling af skatter og sociale præmier, bevis for tegning af forsikringer, kreditværdighed og likviditet samt et duelighedsbevis for operatørerne. Tillige skulle virksomhederne bevise, at de var opført på registret hos Kamer van Koophandel, hvilket praktisk talt udelukkede virksomheder uden for Nederlandene, eller i det mindste gjorde det meget vanskeligt for dem at få adgang. Fra den 1. maj 1993 er dette krav ændret, idet det for udenlandske virksomheders vedkommende også accepteres, at de fremlægger et bevis for, at de er opført på et tilsvarende handelsregister.

Endvidere angår certificeringen de tekniske aspekter af selve kranerne. Endelig var virksomhederne indtil den 21. oktober 1993 forpligtet til at anvende FNK's almindelige betingelser, der som anført i nr. 10 omfatter betingelser vedrørende priserne. Certificeringskravene opstilles af College van Deskundigen, medens certificeringskommissionen foretager den konkrete certificering. I College van Deskundigen er medlemmer fra den sektor, der indgår kontrakter med kranudlejningsvirksomheder, stærkt repræsenteret. Blandt andet DSM og Shell har repræsentanter i SCK's College van Deskundigen. Et medlem og formanden for SCK-ledelsen er (tidligere) repræsentanter for Akzo. Dette tilskynder virksomheder, der indgår sådanne kontrakter, til at indgå dem med certificerede virksomheder. Systemet lukkedes med ovennævnte lejeforbud, som trådte i kraft pr. 1. januar 1991, og hvorefter certificerede virksomheder ikke har tilladelse til at leje ekstra kraner hos virksomheder, der ikke er tilsluttet SCK⁽⁵⁾. Eftersom en stor del af

(1) NMB's erhvervsundersøgelse vedrørende kranudlejningsvirksomheder, 15. december 1990, side 19.

(2) NMB's erhvervsundersøgelse, side 4, 15 og 19, samt punkt 19 i FNK's anmeldelse.

(3) Jf. punkt 19 i FNK's anmeldelse og FNK's skrivelse af 3. marts 1992 til forskellige kranudlejningsvirksomheder.

(4) Algemene Voorwaarden voor de uitvoering van opdrachten door kraanexploitanten, deponeret ved Arrondissementrechtbank i Amsterdam og Rotterdam den 1. januar 1991.

(5) Før lejeforbuddet blev indført den 1. januar 1991, gjaldt der en overgangsbestemmelse, hvorefter indehaveren af en certificering ved indlejning af kraner skulle kontrollere, om det lejede materiel og personale opfyldte sådanne krav, at han kunne tage ansvaret for det.

arbejdet i branchen udføres i underentreprise, er det sandsynligt, at der som følge heraf er sket et stærkt fald i omsætningen i ikke-tilsluttede virksomheder, såsom van Marwijk. Ifølge den dom, der blev afsagt af den nationale ret (jf. nr. 13), skulle SCK ophøre med at anvende indlejningsforbuddet, hvilket skete fra 4. november 1993.

Sagens forløb ved Kommissionen

- (12) Efter en indledende undersøgelse overvejede Kommissionen at ophæve fritagelsen for bøder, som fastsat i artikel 15, stk. 5, i forordning nr. 17, i henhold til artikel 15, stk. 6, i samme forordning, da den var af den opfattelse, at traktatens artikel 85, stk. 1, fandt anvendelse, og at det ikke var berettiget at anvende artikel 85, stk. 3, hovedsagelig fordi SCK forbød sine deltagere at benytte ikke-tilsluttede virksomheder ved udlejning af kraner og udelukkede udenlandske virksomheder eller vanskeliggjorde situationen for dem. Dette indlejningsforbud havde vidtrækkende følger, navnlig fordi store virksomheder, der regelmæssigt og i stort omfang indgik kontrakter med kranudlejningsvirksomheder, var nært knyttet til SCK. Efter en lang række kontakter, såvel mundtlige som skriftlige, med FNK og SCK, vedtog Kommissionen beslutning 94/272/EF⁽¹⁾ på grundlag af artikel 15, stk. 6.

Sagens forløb ved den nationale ret

- (13) I en afgørelse om foreløbige retsmidler af 11. februar 1992 pålagde formanden for Arrondissementsrechtsbank i Utrecht, efter anmodning fra van Marwijk c.s., FNK ikke at anvende prioriteringsbestemmelserne samt systemet med vejledende priser og modregningspriser. SCK fik pålagt ikke at anvende lejeforbuddet. Den 9. juli 1992 blev denne afgørelse omstødt af Gerechtshof i Amsterdam, som i den forbindelse blandt andet mente, at det ikke på forhånd var indlysende og hævet over enhver tvivl, at de pågældende bestemmelser ikke ville kunne fritages af Kommissionen. Som følge heraf genindførte SCK samme dag lejeforbuddet.

Efter at have fået forelagt klagepunkterne af 16. december 1992 henvendte van Marwijk c.s. sig på ny til formanden for Arrondissementsrechtsbank i Utrecht, som i en afgørelse om foreløbige retsmidler af 6. juli 1993 fastslog, at indlejningsforbuddet ikke måtte finde anvendelse, idet Kommissionen i mellemtiden havde tilkendegivet en holdning til de pågældende bestemmelser, og at det på grundlag heraf var klart, at lejeforbuddet ikke ville

have mulighed for at blive fritaget af Kommissionen. Denne dom blev bekræftet af Gerechtshof i Amsterdam den 28. oktober 1993. For at efterkomme Gerechtshofs dom udarbejdede og udsendte SCK derfor en erklæring den 4. november 1993, ifølge hvilken lejeforbuddet ophæves, indtil Kommissionen har taget endelig stilling i sagen.

II. RETLIG VURDERING

1. Artikel 85, stk. 1

Aftaler mellem virksomheder og/eller vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder

FNK

- (14) FNK er en sammenslutning. Medlemmerne af sammenslutningen er virksomheder, der beskæftiger sig med kranudlejning. Dette fremgår af artikel 1 og 2 i FNK's vedtægter og af kommentarerne i forbindelse med anmeldelsen.

FNK er derfor en sammenslutning af virksomheder efter artikel 85, stk. 1.

- (15) FNK's vedtægter, der udgør de grundlæggende regler for FNK og regulerer de juridiske relationer mellem FNK og medlemmerne, er aftaler efter nævnte artikel (Hudson's Bay-Dansk Pelsdyravlerforening, Kommissionens beslutning 88/587/EØF⁽²⁾).

- (16) FNK's interne reglement udgør en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder, i den forstand at dette godkendes i overensstemmelse med FNK's vedtægter, nærmere bestemt artikel 4. De interne regler er bindende for FNK medlemmer.

SCK

- (17) SCK er en organisation efter nederlandsk ret, der udøver kommercielle og/eller økonomiske aktiviteter. SCK er oprettet med henblik på certificering af kranudlejningsvirksomheder mod betaling. SCK har intet offentligt grundlag. SCK er derfor en virksomhed efter artikel 85, stk. 1.

- (18) Det forhold, at SCK er et certificeringsinstitut, der er godkendt af certificeringsrådet, og opfylder de relevante europæiske normer (EN 45000-serien), forhindrer ikke, at artikel 85, stk. 1, finder anvendelse. Det forhold, at SCK-bestemmelserne anerkendes af certificeringsrådet, indebærer under ingen omstændigheder, at der kan handles i strid med konkurrenceretten.

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 7. 5. 1994, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. L 316 af 23. 11. 1988, s. 43.

- (19) De kranudlejningsvirksomheder, der er certificeret af SCK, er også virksomheder efter artikel 85, stk. 1.

Deltagelse i SCK-systemet, som er betinget af, at SCK-vedtægterne og reglementerne accepteres, udgør derfor en aftale og/eller vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder efter artikel 85, stk. 1.

Begrænsning af konkurrencen

De vejledende priser og modregningspriserne (FNK)

- (20) Indtil den nationale dommers kendelse af 11. februar 1992 var FNK-medlemmerne forpligtet til at følge »acceptable« priser ved indlejning af kraner. Til det formål offentliggjorde FNK omkostningskalkuler og deraf følgende vejledende priser⁽¹⁾. Disse priser samt de priser, som kranudlejningsvirksomhederne benytter over for hinanden ved leje af kraner, drøftedes regelmæssigt af kranudlejningsvirksomhederne for bestemte krankategoriers vedkommende. Som det fremgår af nr. 10, deltog FNK i disse drøftelser. Selv om disse fælles anbefalede priser måske ikke altid følges i praksis, betyder de, at konkurrenternes prispolitik kan forudsiges med forholdsvis stor sikkerhed. Selv om fortolkningen af begrebet »acceptabel« skulle være overladt til kranudlejningsvirksomhederne, således som FNK hævder — hvilket i øvrigt ikke fremgår nogen steder — ligger det dog fast, at spørgsmålet om, hvorvidt priserne var acceptable, blev drøftet mellem kranudlejningsvirksomhederne og FNK. FNK's påstand om, at det her udelukkende drejede sig om anbefalede priser til »intern brug« ændrer ikke ved det forhold, at FNK-medlemmerne ifølge artikel 3, litra b), i FNK's interne reglement var forpligtet til at følge »acceptable« priser. FNK's påstand om, at kranudlejningsvirksomhederne havde »fuldstændig frihed« til at fastsætte deres priser, er således også urigtig. Ifølge artikel 3, litra c), i samme reglement, skal FNK-medlemmerne følge FNK's almindelige betingelser, hvori der henvises til FNK's vejledende priser. I henhold til vedtægternes artikel 10, stk. 1, litra d), kan medlemskabet ophæves, når et medlem handler i strid med bl.a. det interne reglement. Dermed falder systemet med vejledende priser og modregningspriser, som tager sigte på at specificere begrebet »acceptable priser« — ifølge Kommissionens beslutningspraksis

og EF-Domstolens retspraksis — ind under artikel 85, stk. 1 (sag 8/72, VCH, sag 45/85, Fire Insurance)⁽²⁾.

- (21) I betragtning af den samlede omsætning i kranudlejningsbranchen og FNK-medlemmernes markedsandel heraf (jf. betragtning 6) kan ordningen begrænse konkurrencen mærkbart.

Forbuddet mod leje (SCK)

- (22) Ifølge artikel 7 i reglementet havde indehavere af SCK-certificeringer forbud mod at leje kraner hos virksomheder, der ikke var tilsluttet SCK. Denne forpligtelse blev definitivt trukket tilbage den 4. november 1993 efter krav fra den nationale ret.

- (23) Forbuddet mod at benytte virksomheder, der ikke er certificeret af SCK, ved underentreprise, begrænser de certificerede virksomheders handlefrihed. Om forbuddet kan betragtes som en hindring, begrænsning eller fordrejning af konkurrencen i henhold til artikel 85, stk. 1, skal vurderes ud fra en juridisk og økonomisk synsvinkel. Såfremt et sådant forbud er knyttet til et certificeringssystem, som er fuldstændig åbent, uafhængigt og gennemsigtigt, og som indebærer anerkendelse af andre systemers tilsvarende garantier, kan det forsvares, at forbuddet ikke har nogen begrænsende indvirkning på konkurrencen, men udelukkende tager sigte på en fuldstændig garanti af kvaliteten af de certificerede varer eller tjenesteydelser.

Som der skal gøres nærmere rede for i det følgende, falder det foreliggende indlejningsforbud ind under forbuddet i artikel 85, stk. 1, idet SCK-certificeringssystemet ikke er fuldstændig åbent — i det mindste indtil den 21. oktober 1993 — og ikke tillader anerkendelse af andre systemers tilsvarende garantier.

- (24) Et af kendetegnene ved SCK-certificeringssystemet har lige fra begyndelsen været dets lukkede karakter. Allerede inden da (og indtil den 28. april 1992) var medlemmerne af FNK forpligtet til først og fremmest at leje kraner hos andre medlemmer, jf. artikel 3, litra a), i FNK's interne reglement. Fra oprettelsen den 13. juli 1984 til den 18. september 1987 var det kun FNK-medlemmer, der kunne blive certificeret af SCK (artikel 2 i reglementet vedrørende certificering af kranudlejningsvirksomheder). Da det ifølge artikel 4, litra a), i FNK's vedtægter kun er kranudlejningsvirksomheder, som er etableret i Nederlandene, der kan blive medlem af FNK, blev udenlandske kranudlejningsvirksom-

⁽¹⁾ Punkt 17 og 18 i FNK's anmeldelse.

⁽²⁾ Sml. 1972, side 251, præmis, 15-25; Sml. 1987, side 405, præmis 34-43.

heder dermed udelukket fra at deltage i SCK-certificeringssystemet. I september 1987 forsvandt ganske vist det udtrykkelige krav om, at udelukkende FNK-medlemmer kunne blive certificeret af SCK, men i praksis var det stadig vanskeligere for ikke-FNK-medlemmer end for FNK-medlemmer at deltage i certificeringsprojektet. Således var det indtil januar 1992 betydeligt dyrere for ikke-FNK-medlemmer at deltage end for FNK-medlemmer (jf. betragtning 9). De virksomheder, der er tilsluttet SCK, ser da også for størstedelens vedkommende ud til at være de samme virksomheder som FNK-medlemmerne (jf. betragtning 5). Ydermere blev adgangen til certificeringssystemet vanskeliggjort for de udenlandske kranudlejningsvirksomheder, fordi certificeringskravene var rettet mod den nederlandske situation. Således var det f.eks. indtil den 1. maj 1993 et krav, at virksomhederne skulle være opført på handelsregistret hos Kamer van Koophandel, og indtil den 21. oktober 1993 skulle FNK's almindelige betingelser anvendes (jf. betragtning 11).

- (25) Dernæst indeholder SCK-certificeringssystemet ikke bestemmelser om anerkendelse af andre systemers tilsvarende garantier og heller ikke af certificeringssystemer, der er indført af andre privatretlige organer inden for EF, eller af ordninger fra myndighedernes side, som indeholder tilsvarende garantier med hensyn til sikkerheden på kranudlejningsmarkedet.

I brev af 12. juli 1993, som er nærmere præciseret i brev af 3. august 1993, har SCK foreslået at ændre lejeforbuddet, således som det er anført i artikel 7, andet led, i reglementet vedrørende certificering af kranudlejningsvirksomheder, i den forstand, at der kun må benyttes kraner, der er forsynet med et gyldigt certificeringsbevis baseret på en forudgående certificering foretaget af enten SCK eller et andet certificeringsinstitut — nederlandsk eller udenlandsk — som er kvalificeret til certificering af kranudlejningsvirksomheder og i den forbindelse beviseligt anvender tilsvarende kriterier.

Den 2. august 1993 meddelte Kommissionen skriftligt SCK, at dette forslag ikke imødekommer Kommissionens klagepunkter, idet det ikke er blevet fastslået, at et privatretligt certificeringssystem — som det af SCK indførte — tilfører noget væsentligt til de allerede bestående lovmæssige krav med hensyn til hejsekraner og hejseapparater. Alle disse maskiner og dele deraf falder ind under Rådets ovennævnte direktiv 89/392/EØF. Endvidere kan KeBoMa, der er den godkendte prøvningsinstans for hejsekraner i Nederlandene, ikke betragtes som et kvalificeret certificeringsinstitut, således at hejsekraner, der alene har et KeBoMa-kontrolmærke og dermed opfylder alle

relevante lovmæssige krav, stadig er omfattet af lejeforbuddet. I praksis ville FNK's og SCK's forslag da heller ikke, eller næsten ikke, have haft nogen følger.

- (26) Forbuddet mod leje, der blev indført den 1. januar 1991, forstærkede certificeringssystemets lukkede karakter og bidrog faktisk til at styrke eksklusivaftalerne mellem de berørte virksomheder.

Lejeforbuddet begrænsede ikke blot de tilsluttede virksomheders handlefrihed og dermed deres indbyrdes konkurrence, men betød navnlig også, at tredjeparter, herunder især virksomheder med hjemsted i en anden stat, fik særdeles vanskelig ved at komme ind på det nederlandske marked (jf. betragtning 11, første afsnit). SCK har ikke antydnet, at det foreliggende certificeringssystem ikke skulle kunne fungere uden nævnte lejeforbud og øvrige begrænsninger. Det forhold, at SCK-systemet tydeligvis stadig fungerer, efter at omtalte begrænsninger nødtvunget er trukket tilbage, tyder snarere på det modsatte.

- (27) De konkurrencebegrænsede følger af lejeforbuddet som en del af SCK-certificeringssystemet skal ses i lyset af den hyppige brug af kraner lejet hos andre kranudlejningsvirksomheder, markedsandelen for de virksomheder, der er tilsluttet SCK, og FNK's position samt SCK's deltagelse i de største virksomheder, der benytter udlejningskraner. Disse virksomheders tilstedeværelse i SCK's organer betyder i praksis, at indehavere af SCK-certifikater er gunstigere stillet, når det drejer sig om at få de største ordrer. I bl.a. Shells og Nederlandse Spoorwegens interne instukser hedder det, at der kun må samarbejdes med kranudlejningsvirksomheder, der er certificeret af SCK.

- (28) I artikel 9 og 10 i SCK's reglement fastsættes det, at tilsluttede virksomheder kan udelukkes eller fratages certificeringen, såfremt de ikke overholder de forskellige forpligtelser, herunder lejeforbuddet. Hvis en tilsluttet udelukkes eller fratages certificeringen, bekendtgøres det gennem meddelelser i fagpressen (jf. artikel 8 i SCK's reglement), hvilket i første omgang udgør en trussel om fratagelse af certificeringen for andre tilsluttede, der stadig gør forretninger med den pågældende virksomhed, og i anden omgang antyder, at det måske er bedre ikke at gøre forretninger med den pågældende virksomhed. Sådanne meddelelser er yderst skadelige for de berørte parter. Denne udelukkelses- og fratagelsesprocedure bidrager til at gøre lejeforbuddet endnu mere restriktivt.

- (29) Medens FNK kræver, at medlemmerne skal være etableret i Nederlandene (FNK's vedtægter, artikel 4, litra a), var SCK-kravene til certificering i den oprindeligt anmeldte udgave udelukkende baseret på og tilpasset situationen i Nederlandene, hvorved

virksomheder fra andre medlemsstater, navnlig Belgien og Tyskland (jf. betragtning 11), blev udelukket eller i det mindste fik betragteligt vanskeligere ved at komme ind på det nederlandske marked. For nederlandske kranvirksomheder, der ønsker at komme ind på f.eks. det belgiske eller tyske marked, synes der derimod ikke at gælde andre krav, end at de skal opfylde gældende ret. Hvad angår lovbestemt kontrol med kraner, har Tyskland og Belgien et system, der svarer til det nederlandske.

- (30) SCK's lejeforbud kan begrænse konkurrencen mærkbart som følge af den samlede omsætning i kranudlejningsbranchen, markedsandelen for indehaverne af SCK-certifikater og ordregivernes tilknytning til SCK.

Påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne

- (31) FNK og SCK anfægter, at der er tale om påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne. De henviser i denne forbindelse til det begrænsede omfang af de grænsoverskridende aktiviteter inden for denne erhvervsgrænse, eftersom »mobilkraner ikke er beregnet til at blive transporteret«. Ikke desto mindre fremgår det af FNK's håndbog, at Krupp-kraner kan køre med en maksimal hastighed på 63-78 km/timen (1991-håndbogen, side 10). I en annonce på s. 124 i FNK's håndbog tilbydes der udlejningskraner med en hejsekapacitet på 12-400 tons, som kan »tages i anvendelse hurtigt og overalt«. Dette betyder, at det (således som ordet »mobil« i øvrigt allerede angiver) bestemt er muligt at flytte mobilkraner, og at systemet således udgør en potentiel hindring for handelen inden for Fællesskabet. At de pågældende deltagere ikke i øjeblikket har nogen aktiviteter på tværs af Fællesskabets grænser ændrer ikke noget herved, således som EF-Domstolen har udtalt i sag 107/82, AEG (¹). Det forhold, at to af klagerne er hjemmehørende i Belgien, viser, at der er en reel mulighed for transaktioner inden for Fællesskabet. Af de i betragtning 21 og 30 anførte grunde er den (potentielle) indflydelse på handelen mærkbar.

2. Artikel 85, stk. 3

- (32) FNK's vedtægter og interne reglement samt SCK's vedtægter og reglement blev anmeldt til Kommissionen med henblik på opnåelse af negativattest, subsidiært fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3.

- (33) For at kunne opnå fritagelse skal FNK og SCK blandt andet dokumentere, at aftalerne og/eller vedtagelserne inden for sammenslutninger af virksomheder bidrager til en forbedring af kranudlejningsvirksomheden, samt at kunderne samtidig får rimelig andel i de deraf opståede fordele. Forbedringen skal resultere i sådanne objektive og mærkbare fordele, at ulemperne på konkurrenceområdet derved opvejes, se EF-Domstolens dom i Forenede sager 56 og 58/64, Consten og Grundig (²).

De vejledende priser og modregningspriserne (FNK)

- (34) Det er ikke påvist, at forpligtelsen til at følge »acceptable« priser — uanset den tilsigtede forbedring af gennemsigtigheden på markedet — bidrager til en forbedring af kranudlejningsvirksomheden, og at kunderne, som i dette tilfælde er virksomheder, der lejer hejsekraner, får rimelig andel i de deraf opståede fordele. Tværtimod lå de vejledende priser og modregningspriser, som FNK havde indført for at overholde begrebet »acceptable« priser, som helhed over markedspriserne, jf. den i betragtning 10 omhandlede uafhængige virksomhedsundersøgelse. Ifølge undersøgelsen er en af forklaringerne herpå blandt andet det forhold, »at der hersker konkurrence på markedet«.
- (35) En fritagelse i henhold til traktatens artikel 85, stk. 3, er således udelukket af ovennævnte grunde.

Lejeforbuddet (SCK)

- (36) Spørgsmålet om, hvorvidt lejeforbuddet kan fritages, skal ses i sammenhæng med det certificeringssystem, som det er en del af.

SCK har anført, at målet med certificeringssystemet er at sikre gennemsigtighed på markedet, og at lejeforbuddet skal ses som den endelige garanti for kvaliteten af kranerne og af de deltagende virksomheders serviceydelser. Det af SCK indførte certificeringssystem skulle betyde en ekstra garanti ud over de gældende lovfæstede krav. Lejeforbuddet skulle endvidere være den eneste mulighed for effektivt at kontrollere, om SCK's krav opfyldes. Det skulle rent faktisk være foreskrevet i certificeringsrådets godkendelseskriterier, som er baseret på ISO-normerne med hensyn til kvalitetssystemer.

(¹) Sml 1983, side 3151; præmis 60.

(²) Sml. 1966, side 245.

- (37) Kommissionen deler ikke denne opfattelse. For det første er det ikke påvist, at SCK's certificeringssystem rummer en væsentlig merværdi ud over de gældende lovbestemmelser. De forpligtelser, der er pålagt de tilsluttede virksomheder, er næsten identiske med gældende lovgivning, navnlig hvad angår skatte- og siksikringslovgivningen på den ene side og overholdelsen af sikkerhedsforskrifterne på den anden side (jf. betragtning 11). Dette blev udtrykkeligt anerkendt af SCK i anmeldelsen. SCK påpegede blandt andet, at »SCK udelukkende har til hensigt at sørge for, at en certificeret virksomhed kan bevise, at den opfylder de lovmæssige krav«⁽¹⁾.

Det er myndighedernes opgave at føre tilsyn med, at alle virksomheder overholder sådanne lovgivninger, uanset om de deltager i certificeringssystemet eller ej (EF-Domstolens dom i sag T-30/89, Hilti)⁽²⁾. Klagerne har forelagt Kommissionen en række dokumenter, hvoraf det fremgår, at virksomheder, der ikke deltager i SCK's certificeringssystem, også kan bevise, at de opfylder de lovmæssige krav. Kommissionen er i enhver henseende af den opfattelse, at de begrænsninger, der pålægges de tilsluttede virksomheder, og de ulemper, der derved opstår for de ikke-tilsluttede virksomheder, vejer betydeligt tungere end de af SCK fremførte eventuelle fordele.

Størstedelen af de sikkerhedskrav, som SCK stiller i forbindelse med certificering af en kranudlejningsvirksomhed, pålægges nemlig gennem de sikkerhedsbekendtgørelser, der er baseret på Arbowet, og de forskellige ministerielle bestemmelser på området. Tilsynet med overholdelsen af disse forskrifter udføres på myndighedernes vegne af KeBoMa og arbejdstilsynet. De krav, som SCK stiller ud over de sikkerhedsmæssige krav, som f.eks. krav om betaling af skat og sociale ydelser, medlemskab af Kamer van Koophandel, ansvarsforsikring, kreditværdighed og anvendelsen af kollektive overenskomster, findes også i stort omfang i lovgivningen. Ud over de lovmæssige krav stiller SCK også krav til, hvorledes virksomheden skal ledes, men dette i sig selv er ikke tilstrækkeligt til at berettige til de indførte konkurrencebegrænsninger.

Selv om de af SCK fremførte fordele ved certificeringssystemet skulle veje tungere end ulemperne for de ikke-tilsluttede virksomheder, er det ikke

dokumenteret, at SCK's certificeringssystem ikke skulle kunne fungere uden lejeforbuddet. Systemet har da også fungeret uden lejeforbuddet siden den 4. november 1993 (jf. betragtning 11). Ifølge SCK følger lejeforbuddet af paragraf 2.5 i certificeringsrådets godkendelseskriterier, der er afledt af ISO-normerne vedrørende kvalitetssystemer. Paragraf 2.5 indeholder imidlertid tre andre muligheder for at kontrollere kvaliteten af underleverandørens virksomhed, in casu den kranudlejningsvirksomhed, hvor der skal lejes kraner. Der er blandt andet mulighed for, at den lejende kranudlejningsvirksomhed som ordregiver selv vurderer — på eget ansvar — om den kollega-kranudlejningsvirksomhed hvor der lejes, opfylder de lovbestede kvalitetskrav, f.eks. gennem undersøgelse af godkendelsesbeviser osv. Dermed har en kranudlejningsvirksomhed, som af en eller anden grund ikke ønsker at tilslutte sig SCK, i princippet alligevel adgang til markedet, uden at kvaliteten skades.

- (38) Det forhold, at Kommissionens certificeringspolitik giver plads til privatretlige certificeringssystemer, der tager sigte på en supplerende kontrol af overholdelsen af lovbestemmelser, ændrer ikke ved det forhold, at indholdet af sådanne systemer skal overholde traktatens konkurrenceregler. Konkurrencebegrænsninger, der falder ind under artikel 85, stk. 1, kan derfor ikke retfædiggøres med den eneste grund, at indførelsen af et certificeringssystem som sådant skulle passe ind i Kommissionens certificeringspolitik.
- (39) En fritagelse i henhold til traktatens artikel 85, stk. 3, for så vidt angår SCK's indlejningsforbud er således udelukket af ovennævnte grunde.

3. Artikel 3 i forordning nr. 17

- (40) Ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17, kan Kommissionen, såfremt den har konstateret, at der foreligger en overtrædelse af bestemmelserne i artikel 85, ved en beslutning pålægge de deltagende virksomheder at bringe de konstaterede overtrædelser til ophør.

4. Artikel 15 i forordning nr. 17

- (41) Ifølge artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning nr. 17, kan Kommissionen ved beslutning pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder bøder på mindst 1 000 og højst 1 mio. ECU, eller indtil et beløb på højst 10 % af omsætningen i det

(¹) Punkt 28 i SCK's anmeldelse. Se endvidere punkt 26 og 27 i anmeldelsen. Tilsyneladende tager SCK nu afstand fra sin egen holdning (svar på klagepunkterne af 21. oktober 1994, side 19, fodnote 3).

(²) Sml. 1991, side II-1439, præmis 118.

foregående regnskabsår for hver enkelt virksomhed, der har taget del i overtrædelsen, såfremt de forsættligt eller uagtsomt overtræder bestemmelserne i artikel 85. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal Kommissionen tage hensyn til alle relevante faktorer, herunder især overtrædelsens grovhed og dens varighed.

- (42) Ifølge artikel 15, stk. 5, i nævnte forordning kan der ikke pålægges bøder for handlinger i forbindelse med vedtagelser og samordnet praksis, efter at disse er anmeldt til Kommissionen, og inden denne træffer beslutning herom i henhold til artikel 85, stk. 3. I nævnte beslutning 94/272/EF har Kommissionen imidlertid erklæret, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, jf. artikel 15, stk. 6.
- (43) Kommissionen mener, at der i det foreliggende tilfælde bør pålægges FNK og SCK en bøde for henholdsvis systemet med vejledende priser og modregningspriser og lejeforbuddet.
- (44) FNK og SCK kan ikke have været uvidende om, at den forkastede handlemåde tjente til at begrænse konkurrencen, eller i det mindste resulterede heri.
- (45) Ved fastsættelsen af bødens størrelse tager Kommissionen navnlig hensyn til følgende faktorer:
- de pågældende begrænsninger bidrager til kunstigt at kontrollere eller begrænse det nederlandske kranudlejningsmarked og fostyrer således fællesskabsmarkedet for kranudlejningserhvervet
  - FNK og SCK, der indbyrdes opretholder tætte forbindelser, omfatter et stort antal virksomheder, der tilsammen beskæftiger sig med en væsentlig del af kranudlejningsmarkedet
  - begrænsningerne er først taget ud af brug, efter der er afsagt en retskendelse herom.
- (46) FNK's bestemmelser vedrørende acceptable priser blev indført den 15. december 1979 og gjaldt indtil den 28. april 1992. FNK reglerne blev anmeldt til Kommissionen den 6. februar 1992. Da beslutning 94/272/EF, som tilbagetrækker immunitet for bøder, udelukkende dækkede forbuddet mod udlejning af ekstra kraner og ikke FNK's pristarifsystem, kan de bøder, som pålægges FNK, kun dække perioden frem til 6. februar 1992. Lejeforbuddet blev indført i SCK's reglement den 1. januar 1991 og erklæret uanvendeligt mellem den 17. februar

1992 og den 9. juli 1992 og igen fra den 4. november 1993 som følge af kendelser afsagt af den nationale ret. Perioden mellem anmeldelsen af SCK-aftalerne den 15. januar 1992 og meddelelsen den 22. april 1994 af beslutning 94/272/EF er ikke taget i betragtning ved beregningen af de bøder, som pålægges SCK —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

FNK har overtrådt EF-traktatens artikel 85, stk. 1, ved i tidsrummet fra den 15. december 1979 til den 28. april 1992 at anvende et system med vejledende priser og modregningspriser, hvorved medlemmerne fik mulighed for at forudsige hinandens prispolitik.

Artikel 2

FNK bringer straks den i artikel 1 omhandlede overtrædelse til ophør, medmindre det allerede er sket.

Artikel 3

SCK har overtrådt EF-traktatens artikel 85, stk. 1, ved i tidsrummet fra den 1. januar 1991 til den 4. november 1993, med undtagelse af perioden mellem den 17. februar og 9. juli 1992, at forbyde de tilsluttede virksomheder at leje kraner hos virksomheder, der ikke er tilsluttet SCK, hvorved det blev vanskeligt for kranudlejningsvirksomheder, der ikke er tilsluttet SCK, herunder især udenlandske kranudlejningsvirksomheder, at få adgang til det nederlandske kranudlejningsmarked, idet SCK's certificerings-system i den pågældende periode ikke opfyldte kriteriet om åbenhed og ikke tillod anerkendelse af andre systemers tilsvarende garantier.

Artikel 4

SCK bringer straks den i artikel 3 omhandlede overtrædelse til ophør, medmindre det allerede er sket.

Artikel 5

1. Som følge af den i artikel 1 konstaterede overtrædelse pålægges FNK en bøde på 11 500 000 ECU.
2. Som følge af den i artikel 3 konstaterede overtrædelse pålægges SCK en bøde på 300 000 ECU.

Artikel 6

De i artikel 5 omhandlede bøder skal inden tre måneder efter offentliggørelsen af denne beslutning indbetales i ECU på Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers nedenstående konto :

310-0933000-34
Bank Brussel Lambert
Europees Agentschap
Rondpunt Schuman 5
B-1040 Brussel.

Efter udløbet af ovennævnte betalingsfrist påløber rente til den sats, som Det Europæiske Monetære Institut anvender i sine forretninger i ECU på den første arbejdsdag i den måned, hvor denne beslutning er vedtaget, forhøjet med 3,5 procentpoint, eller 9,25 %.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til :

Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf
Postbus 551
NL-4100 AH Culemborg

Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven
Postbus 312
NL-4100 AH Culemborg.

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 192.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. november 1995.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen